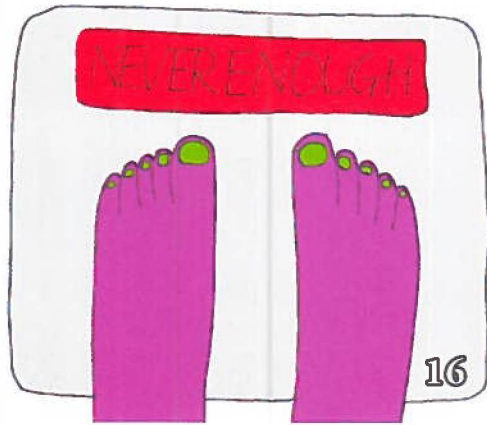
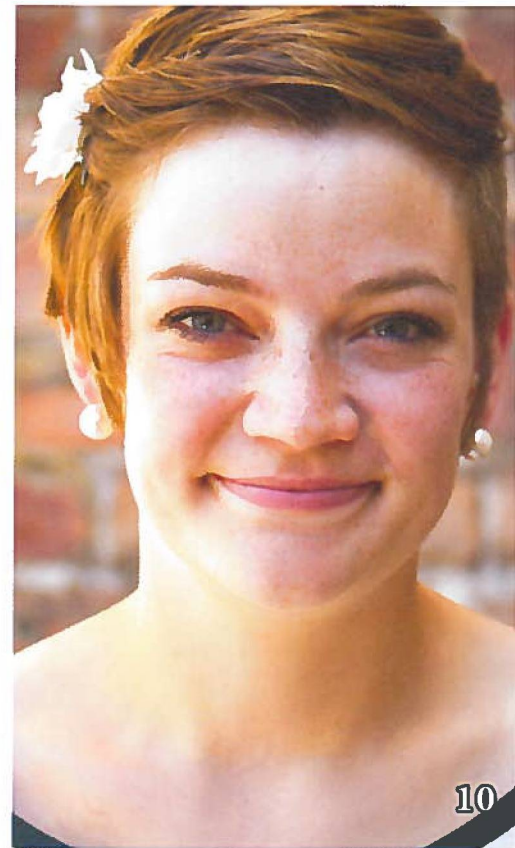

Uttropia

A vibrant, stylized illustration featuring several figures in traditional Arctic clothing, including parkas and hats. The figures are rendered in bold colors like red, purple, and blue. In the center, a large purple parka holds a round cake with white frosting and a slice cut out. The background is a light, textured blue.

Studentmagasinet for UiT
Norges Arktiske Universitet
Nr 7-41. Årgang
GRATISMAGASIN

- > Semesteravgiftsfordeling 2016
- > Hva er solidaritet i praksis?
- > MAT - nyåpnet kantine på Realfagbygget
- > Ny miljøspalte!

En stor takk til våre medarbeidere!

FORSIDEBILDE:

Adrian Myhren

KORREKTUR:

Linnea Nordström
Sophie Scotter

FOTOGRAFER:

Adrian Nysand
Alessandro Belleli
Boyka Todorova
Fatemeh Shouli Pour
Geir-Inge Buschmann
Joakim Tetlie
Line Lønning
Linnea Nordström
Outi Autere

JOURNALISTER:

Oda Camilla Rykkje
Lyonel Perabo
Stefanie Singh
Yeonwoo Baik

SKRIBENTER:

Anastasia Ivanovna Zaytseva
Boyka Todorova
Outi Autere
Sophie Scotter
Stefanie Singh
Yeonwoo Baik

ILLUSTRATØRER:

Mateusz "Mat Mot" Motyka
Elizaveta Vinogradova
Kisarael Elementum
Yeonwoo Baik

Vikarende ansvarlig redaktør
OLGA SHAVRINA
ansvarlig@utropia.no

Nett- og frivilligkoordinator
SIMON STEINNES
kultur@utropia.no

Nyhet- og kulturredaktør
KRISTIN SOFIE HVATTUM
kultur@utropia.no

Grafisk- og fotoansvarlig
OLGA SHAVRINA
foto@utropia.no

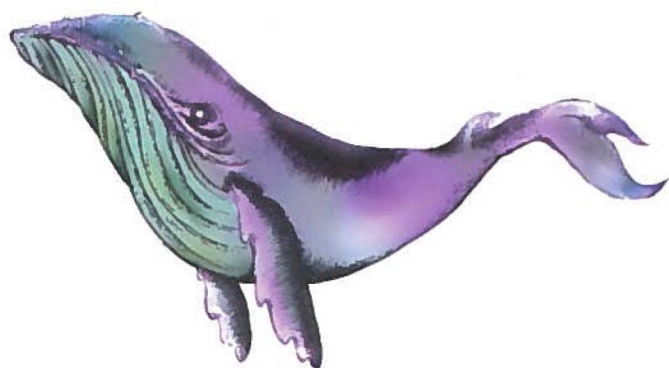
Trykkeri
LUNDBLAD MEDIA AS

Nettside
WWW.UTROPIA.NO

E-post
REDAKSJON@UTROPIA.NO

Besøksadresse
UiT
TEORIFAGBYGG 2 - 2.138
Telefon 77 62 09 60

Postadresse
Utopia - Studentmagasinet ved
UiT - Norges Arktiske Universitet
9037 Tromsø

9

18

35

26

Innhold

- 4 _ Lederkommentar
- 5 _ Dette tenker Høgskolen i Narvik om fusjonen
- 6 _ Slik har de fordelt semesteravgiften du har betalt for!
- 8 _ Blir journalistikk et dødt yrke?
- 9 _ Fighting climate change consequences: COP21
- 10 _ Portrettintervju: Silje Ask Lundberg
- 12 _ MAT - Nyåpnet kantine på Realfagbygget
- 13 _ 5 på Realfagbygget
- 14 _ Flyktningskrisen: Solidaritet i praksis
- 16 _ I recommend You to be anorexic..
- 18 _ Cranberry: The Royal Jewel
- 20 _ National Novel Writing Month
- 21 _ Utopias Skrivekonkurranse fortsetter!
- 26 _ Yoga og meditasjon
- 24 _ Sjakkspalten
- 26 _ Insomnia fesvial review
- 27 _ Enslaved: No band to celebrate Halloween with
- 28 _ Two loads of Rock'n'Roll with Kindred Fever in Tromsø
- 29 _ Violet Road: The Stadium Rockers and the Watering Hole
- 30 _ The Heavy Metal Page: Reptile Master
- 32 _ CD Anmeldelse: Heavier than ever and ready for the final breakthrough
- 32 _ CD Anmeldelse: Rockier and heavier against the death of Rock'n'Roll
- 33_ CD Anmeldelse: The revival of the garage rock revival
- 33 _ CD Anmeldelse: Ten years of waiting has paid off
- 34 _ FILM Anmeldelse: A Spectacle of the Bond Kind
- 35 _ Food column: The easy-peasy cookies
- 36 _ Underholdning
- 38 _ Bildespesial: «Nordlysets Magi»

LEDERKOMMENTAR

TEKST: Olga Shavrina

*Utopia for
25 år siden...*

Mørkere tider

Mens det blir mørkere og mørkere ute, ser det ut til at mørkere krefter også tar sin plass på sosiale medier.

I begynnelsen av måneden registrerte Utopia en gruppe på facebook som heter "Vi som vil legge ned Utopia". Vi har tro på at oppmerksomhet er hyggelig, men ikke i en sånn kontekst! Legge ned det eneste studentmagasinet i Nord-Norge? Hvorfor det? Hvem er det vi har terget på oss?

Merkelig nok, etter ei kort stund, byttet gruppen navnet sitt til et litt mildere navn, "Vi som vil kutte støtten til Utopia", og da begynte ting å bli klart. Syv folk, som liker siden, krever at Utopia burde klare å finansiere alle utgiftene ved annonseinntekter. Det er absolutt verdt å påpeke at i alle fall en av de syv er et medlem av Studentparlament. Slike handlinger og ytringer får Utopia til å stille spørsmål ved om Studentparlamentet er modne nok til å ivareta studentvelferden ved UiT på en god og rettferdig måte for alle studenter og studentorganisasjoner. Eller er det nå på tide at Samskipnaden tar seg av fordelingen av velferdsmidlene, eller at det opprettes et eget Velferdsting ved UiT?

Det er ingen hemmelighet at det er blitt mer og mer vanskelig å drive media i dag. Vi kan se det på både på journalistisk kvalitet og flere store mediehus sliter økonomisk. Pressestøtten har også blitt mindre i

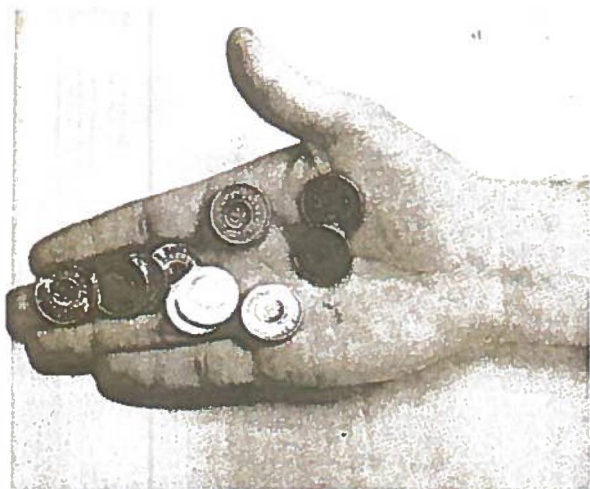
år, for både profesjonelle og studentmedier. Noe kan skyldes endring av teknologi og lesemønster, men også politikk. Er det plutselig blitt slik at samfunnet ikke lenger trenger en «vaktbikkje» til å stille kritiske spørsmål eller søkelys for å opplyse folket og student? Utopia ville svart, tvert i mot! Som studentmedia har vi en rolle i studentdemokratiet, som er viktig at blir ivarettatt, og nord for Nordlad er vi det eneste studentmediet. Så hvorfor ønsker noen studentpolitikere å fjerne oss? Er ikke dette å svekke studentdemokratiet og skyte seg selv i foten?

I denne november-utgaven kan du lese mer om denne saken, og andre saker som berører fusjon og Narvik sitt Studentersamfunn. Du vil også kunne lese om praktisk solidaritet med syriske flyktninger.

Utopia utvider også sitt miljøengasjement, og du som leser vil kunne lese om flere miljørelevante tema, intervju med Silje Ask Lundberg – nestleder i Naturvernforbundet og tidligere NU-leder, er en av sakene. Det er også vår store glede å kunne presentere en ny spalte som skal handle om miljø, som har utspring i UiT-studentenes egen miljøorganisasjon, Naturvernstudentene i Arktis.

Lykke til med eksamer! Som en av mine favoritt vitser sier: «Det er midt i november. Våren nærmer seg».

Hva går pengene til !?

Du betaler automatisk en tier til SAIH sammen med semesteravgiften, så mange studenter betaler faktisk dobbelt. Foto: Roy Østensen

Har du dårlig samvittighet fordi du unnlot å betale inn SAIH-tieren da du betalte semesteravgiften din, til tross for at du ikke helt vet hva pengene går til? Da kan vi lette litt på samvittigheten din. Det er faktisk blitt slik at når du betaler semesteravgiften, så trekkes det automatisk fra en tier, som går direkte til SAIH.

Av Siri S. Berntsen

Til sammen får SAIH inn en million kroner fra studentene, og pengene er helt avgjørende for at

organisasjonen skal klare seg. Men hva det er disse pengene egentlig går til, er det ikke så mange som vet.

SAIH står for Studentenes og akademisk internasjonale hjelpefond. Organisasjonen driver prosjekter for 22 millioner kroner, og får som sagt støtte fra studentene på en million kroner.

Helse og utdanning

Pengene fra deg er grunnlaget for at NORAD ønsker å gå inn og støtte organisasjonen i enkelte prosjekter med 80 prosent av midlene.

Tieren går i hovedsak til helse- og utdanningsprosjekter i Nicaragua, Chile, Bolivia, Zimbabwe og Eritrea. Det er stor bredde på prosjektene, som omhandler alt fra alfabetisering til forskningsprosjekter ved universiteter. Pengene betaler også eneste lege i et distrikt på 93 000 innbyggere(!)

Prosjektene er rettet mot et

"grasrotnivå", og "utdanning for friskjøring" er et motto for SAIH.

Solidaritet

Pengene fra studentene har fordoblet seg de siste tre årene, takket være ordninger av den typen som finnes i Tromsø. I første halvår 1990 ble det ved Universitetet i Tromsø samlet inn 58 275 kroner, 19 475 kroner av disse var frivillige innbetalinger. I forrige semester var det registrert omtrent 3800 studenter, og man forventer en økning fra Tromsø dette semesteret.

SAIH ønsker ikke bare å være en bistandsorganisasjon, de vil prioritere solidaritetsarbeidet gjennom å bruke lokale grupper til informasjonsarbeid.

Hvis du ønsker å jobbe for SAIH kan du kontakte Trude Arnesen eller Øystein Berglund ved universitetet.

Vet du hva SAIH-tieren egentlig går til?

Dette tenker Høgskolen i Narvik om fusjonen

Som dere sikkert vet, ble det den 19. juni 2015 bestemt at Universitetet i Tromsø - Norges arktiske universitet, Høgskolen i Narvik og Høgskolen i Harstad blir slått sammen fra 1. januar 2016. Det har vært mye snakk om fusjonen her på UiT, men vi vet ikke så mye hva de andre partene selv tenker om fusjonen. Utopia fikk et eksklusivt intervju med Presidentskapet i Foreningen Narvik Studentersamfunn for å finne ut mer om dette!

Presidentskapet i Foreningen Narvik Studentersamfunn består av president Mats Fredrik Heigre (midt), visepresident Kenneth Hansen (til venstre) og finansminister Alexander Fejerskov (til høyre).

Foto: Joakim Tetlie

Hva tenker presidentskapet i Narvik Studentersamfunn om fusjonen av Studentparlamentet?

- Vi setter veldig stor pris på at Studentparlamentet i Narvik har vært såpass "på ballen" som de har vært. De har sikret at de små campusene får sin stemme i det fusjonerte studentpolitiske organet.

Er det noen svakheter eller styrker ved en slik fusjon dere ønsker å påpeke?

- Styrker: Lettere å utveksle informasjon og idéer, som kan styrke parlamentet og gi et enda bedre tilbud til studentene. Svakheter: Kan fort bli en veldig liten del av noe stort, som kan føre til at de små campusene blir oversett.

Hvordan forhandles det frem enighet blant studentpolitikere på de forskjellige campusene (Harstad, Narvik, Tromsø, Alta?)

- Under fusjonsprosessen har alle parlamentene hatt representanter i fusjonsutvalget. De har jobbet med hvordan et felles politisk organ for nye UiT skal se ut og hvordan det skal organiseres.

Hvilke krav stiller dere til fusjonen?

- Det viktigste for oss i NSS har vært at fordelingen av semesteravgiften ikke skal gå via semesteravgiftskomiteen i Tromsø. Vi er organisert på en helt annen måte og

ønsker å styre velferden i Narvik lokalt. Semesteravgiften skal derfor gå uavkortet til NSS, som fordeler midlene lokalt til velferdstiltak her i Narvik.

Hva tror dere studentene har å "tjene" på fusjonen?

- Ved å utvikle et tettere samarbeid med felles funksjoner (Studentavisa Origo og Studentmagasinet Utopia for eksempel) kan en få høyere kvalitet på velferdstilbudene på alle campusene.

Dette har allerede vist seg å fungere positivt når det kommer til Fjellgruppa i TSI og Friluftsgruppa ved HiN, som gjennom samarbeid har arrangert turer.

Det vil også være lettere å få gjennomslag i større nasjonale saker som angår studentene, når man kan stille med en felles front.

Vil det som følge av fusjonen komme mer penger til Studentvelferd og hvordan vil det kunne bli ivaretatt en rettferdig og ansvarlig fordeling til de forskjellige organisasjonene, på de forskjellige campusene?

- Pga. at en sparer en del penger på sentralisering og effektivisering av driften håper og tror vi at vi vil få mer penger til fordeling. Hvor mye er vanskelig å slå fast enda, men vi håper på en solid økning.

Tror dere det blir å ende opp med at "storebror Tromsø" og studentpolitikere der blir å styre "skuta", og de andre campusene få mindre påvirkning og tilgang til ressurser pga. fusjon?

- Som nevnt tidligere har parlamentet i Narvik vært veldig flinke og jobbet for en rettferdig maktfordeling mellom de ulike campusene. Parlamentet i Tromsø har også uttalt at de ikke ønsker å være "storebror" og ta makta alene, men ønsker å styre sammen med andre campuser. Det er uansett viktig å legge til rette for at en unngår at det kan bli en realitet.

Hvordan dere synes dere forhandlingene går og er det enighet, eventuelt noen uenigheter/kampsaker?

- Litt uenigheter er det alltid i en forhandlingsprosess. Det er nok blant annet fordi en ser ting fra ulike perspektiver. Generelt sett er enigheten stor og uenighetene går stort sett på detaljer. De store linjene er det mye enighet om. NSS har ikke vært direkte involvert i forhandlingene. Den er det parlamentene som har stått for. NSS har da uttalt seg og forhandlet via Studentparlamentet i Narvik.

Utopia takker presidentskapet i Foreningen Narvik Studentersamfunn for intervjuet og ønsker dem lykke til med sitt arbeid!

Slik har de fordelt semesteravgiften

SEMESTERAVGIFTSFORDELING

TEKST: Kristin Sofie Hvattum

du har betalt for!

Semesteravgift

Semesteravgiften på 470 kr (500 kr om du støtter SAIH) som studentene ved UiT betaler til høstsemesteret og vårsemesteret, ble akkurat fordelt i regi av Studentparlamentet til Universitets egne linjeforeninger og organisasjoner.

Det er komitéen som jobber frem innstillingen til forslag til fordeling, og Studentparlamentet som vedtar endelig vedtak.

Opphetet diskusjon

Det er ofte en opphetet diskusjon rundt fordelingen, og vi kunne i fjor se blant annet Driv og Hurraradio gå til iTromsø og fortelle at de sendte inn klage til Samskipnaden. Primært klagde de over Studentparlamentet sin håndtering av søknaden deres, der deriblant inhabilitet og spørsmål rundt dette. I år derimot har ikke Utopia registrert noen store klager, i hvert fall ikke ut i offentligheten.

Systemet i Narvik

Kenneth Hansen var i Tromsø og UiT for noen dager siden, og Utopia så sitt snitt til å ta en prat med ham.

”I Narvik så gjør de det på en litt annen måte. Hvis definisjonen på litt hadde vært veldig.”

Narvik Studentersamfunn

I Narvik blir alle studenter automatisk med i Foreningen Narvik Studentersamfunn (NSS), ved betaling av semesteravgift og oppmelding til studier. Deretter kan studenter velge hvilke klubber de vil bli medlem i, og om de i det hele tatt vil delta. Narvik Studentersamfunn har 16 klubber, og det er nettopp disse som bestemmer hvor semesteravgiftspengene skal fordeles mellom klubbene. Årsmøtet i NSS (alle studenter) velger et presidentskap bestående av tre personer. Presidentskapet mottar søknader om bevilgning

fra klubbene. Presidentskapet utarbeider deretter en innstilling til fordeling som presenteres for Dumaen.

Dumaen

Dumaen er et demokratisk organ bestående av representanter fra klubbene. Hver klubb har fra en til tre stemmer, alt etter hvor mange medlemmer klubben har. Der kommer Dumaen med tilbakemeldinger eller endringer og Dumaen vedtar fordeling av pengene. Det er ikke noe partisystem, og det er fullstendig adskilt fra studentparlamentet. Når Utopia snakker med Kenneth Hansen, som er visepresident i Narviks studentersamfunn, sier han at de er veldig fornøyd med løsningen de har valgt på deres Universitet. Det har vært på denne måten lenge, men har blitt kontinuerlig raffinert gjennom årene, sier han.

Når han var hos UiT sist ble fordelingsmodellen, og generelle avgjørelser blant studentorganisasjoner, tatt godt imot av studentorganisasjoner tilhørende UiT. Dumaen er organet som styrer NSS mellom årsmøtene, og Presidentskapet er organet som styrer NSS mellom Dumamøtene. Dumamøter avholdes ca. en gang i måneden. Det er en veldig demokratisk løsning, sier Kenneth, og det gjør det lett å få innspill fra studenter og klubber på en kjapp og enkel måte. Han presiserer at i Narvik er det kun 10% studenter av UiT sitt antall studenter, så om det burde innføres her vil han ikke gi noen kommentarer om. Han kan kun si hvor fornøyd de er med løsningen i Narvik.

Origo

Siden Kenneth også er redaktør for Origo, studentavisa i Narvik, så lurte Utopia på hvor mye støtte de får fra Dumaen og hvordan de løser dette. Som kjent får Utopia økonomisk støtte fra semesteravgiftsfordelingen og i år var den på 306 600 kr. Utopia har registrert en gruppe på facebook som heter *”Vi som vil kutte støtten til Utopia”*, med 7 «likes». Det ble opprinnelig lagd en gruppe som het *”Vi som*

vil legge ned Utopia”, men ble slettet kort tid etterpå og erstattet med først nevnte gruppe.

I gruppebeskrivelsen står det *”Utopia fikk 366.500kr i semesteravgiftsfordelingen 2016. Vi mener studentene får lite valuta igjen for pengene, og mener studentpolitikkerne må tørre å ta noen tøffe valg og prioritere ekte studentvelferd framfor bedriftsvelferd. I Bodø klarer de å finansiere alle utgiftene ved annonseinntekter, da burde vi også klare det i Tromsø.”*

I Narvik har de i utgangspunktet én papiravis i året som kommer i mars, i forbindelse med festivalen Vinterfestuka. Utenom det driver de nettavis, og vil etter hvert ekspandere til ukentlig nyhetsbrev. Målet er at avisen skal gå i null, sier Kenneth.

Utopia forteller han om facebook-gruppen og om han har noen kommentarer til denne, hvor han sier at

”Det er viktig med en studentavis for å gi studenter et talerør. Det er viktig at studenter har en mulighet til å bli hørt”

Når Utopia har prøvd å få noen kommentarer fra opphavspersoner bak gruppen *”Vi som vil kutte støtten til Utopia”*, er det ingen som har villet gitt kommentar. Heller ingen av de som har uttrykt støtte til gruppen på facebook. Nevnte facebook-gruppe har fått uttrykt støtte fra et medlem i Studentparlamentet. Utopia er åpen for debatt, og avisen eksisterer for at alle skal si sin mening. Utopia oppfordrer debattantene på nett til å også debattere hos oss.

Semesteravgiftsfordelingen for 2016 ser slik ut:

Organisasjon	Søkt om 2016	Tildelt 2016
Studentutvalget Helsefak	125000	49500
Juridisk Studentutvalg	70000	37000
Studentutvalget BFE	157500	44500
Studentutvalget NT-fak	150000	37000
Studentutvalget Finnmarksfakultetet	135000	10000
Studentutvalget HSL	90000	49500
Studentutvalget Kunstfak	40000	15000
Debutuka	130000	120000
ESN Finnmark	200000	30000
Hurradio	80000	35000
Tromsøstudentenes Idrettslag	1500000	1150000
Fadder Finnmark	100000	60000
Studenthuset City	650000	390000
Studentsamfunnet driv	1300000	1170000
Jusshjelpe	220000	200000
StudentUKA i Tromsø	200000	140000
Håp i Havet	110000	60000
Utropia	650000	366500
ISU	130000	100000
Studentunionen Studenten		
Driftsstøtte vår/oppstart/arrangement	300000	300000
Totalt	6337500	4364000

SAIH Tromsø inviterer til samtale om Afrika

Hva tenker du når vi sier Afrika? Ebola, sult, fattigdom, kriminalitet eller Aids? I en årrekke har vi sett de samme stereotypiske bildene som blir fremsatt om Afrika i både media og i bistandsvideoer. De forsterker bildet vi har av afrikanere som «de eksotiske andre» eller «det lidende sør». Vi mener at disse bildene oppfordrer til passivitet mer enn til handling.

Denne uken har SAIH Tromsø stått på stand for å informere og innvie til samtale om stereotyper vi har om Afrika. Fikk du ikke snakket med oss kan du bruke #DonateYourStereotypes i sosiale medier for å donere en stereotype du måtte ha. Onsdag kveld den 11. november klokka 19.00 fortsatte samtalen i Drivs lokaler, der folk fra ulike eller med tilknytning til ulike afrikanske land fortalte om landet sitt og hva media aldri forteller. Vi ønsker med dette arrangementet å formidle noe av den kompleksiteten Afrika består av.

«Africa for Norway» er en kampanje i regi av SAIH (Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond) med temaet "Vårt bilde av sør". Vestlige medier, bistandsorganisasjoner og akademia - våre hovedformidlere av informasjon om Afrika - presenterer ofte et nyansert bilde preget av krig, fattigdom og konflikt i saker som omhandler land i Afrika. Et slikt forenklet bilde kan være til direkte hinder for utvikling i et land, og derfor jobber SAIH for at vi får et mer nyansert bilde av dette komplekse kontinentet.

Det hele startet i 2012 med parodivideoen «Africa for Norway» hvor afrikanere donerer radiatorer for å hjelpe de stakkars nordmennene med kulden. Har du enda ikke sett den er det bare å sjekke ut SAIH Norway på Youtube. Dette ble videre fulgt opp med flere videoer de neste

årene, og nå har disse resultert i en hel kampanje «Africa for Norway».

SAIH ble opprettet i 1961 som en del av norske studenter og akademikere sitt anti-apartheidengasjement. I dag har SAIH lokallag på universiteter og høyskoler over hele landet. SAIH støtter 40 organisasjoner i 7 land i Latin-Amerika og sørlige Afrika som driver prosjekter innen høyere utdanning og rettighetsbasert opplæring. Temaene vi jobber med varierer innenfor rett til utdanning, akademisk frihet og studentsolidaritet, urfolk og afroetterkommeres rettigheter, vårt bilde av sør, kjønn og likestilling og seksuelle og reproduktive rettigheter. I lokallaget her i Tromsø arrangerer vi seminarer, filmvisninger, debatter og deltar på samlinger! Høres dette interessant ut er det bare å ta kontakt med lokallaget på facebook SAIH Tromsø.

Blir journalistikk et dødt yrke?

PRESSESTØTTE

TEKST: Kristin Sofie Hvattum
ILLUSTRASJON: Olga Shavrina

Regjeringen forslår å kutte pressestøtten fra 323 til 308 millioner kroner. Dette er en mye større andel enn de andre postene fra regjeringens forslag.

Ulrika Kärnberg

Journalisten.no skrev 2. november et intervju med forfatteren Ulrika Kärnberg, som har skrevet om mediekrisen i Sverige. Mye av dette gjelder også medie-Norge. Her sier hun, "Det handler om klikkøkonomien og om avisene kan få noen inntekter på internett. Nå forsøker alle moderne aviser i Sverige, og sikkert også i Norge, å produsere journalistikk som fungerer i sosiale medier. Samtidig generer dette foreløpig ikke store annonseinntekter. De som tjener er de store internasjonale distributørene. De får gratis innhold. Det leder til en tømming av de journalistiske institusjonene."

Konsekvenser

Hva vil dette da si? Når både pressestøtten kuttes, og annonseinntektene ikke går til avisene, men til større internasjonale

I Regjeringens tillegg til statsbudsjettet som kom ut tidligere i høst, ble det lagt frem et forslag om å kutte pressestøtten med 4,6% .

distributører . Det er selvsagt at avisene må få frem produktet sitt på et sted hvor folk gjerne sjekker opp til flere ganger om dagen, slik som facebook, i stedet for at de fysisk må gå inn på flere nettaviser daglig. Det er mye lettere for kundene å ha "alt" på én plattform. Men når dette ikke generer inntekter for avisene, færre kjøper avisene i papir-format, og støtten fra staten blir mindre? Er det ikke da svært hyklersk å utdanne journalister til et yrke som til og med staten gir opp?

Viktig

Alle kan være enig i at aviser er nyttige og viktige for samfunnet. De eksisterer for å bringe nyheter, få frem meninger, og gi folket en stemme og kunnskap. Men kan det være at internett har gjort dette mulig for folket uten aviser? Det finnes mange "hobby-journalister" på nett som gir ut gratis kunnskap og meninger om viktige samfunnsrelaterte saker. En av forskjellene er at journalister har retningslinjer å følge gjennom Vær Varsom-plakaten. Her står det:

1. Pressens samfunnsrolle (ytringsfrihet, alle syn skal komme til uttrykk)
2. Integritet og troverdighet (unngå dobbeltroller, interessekonflikter)
3. Journalistisk atferd og forholdet til kilde (sitatsjekk)
4. Publiseringsregler (unngå forhåndsdomming; gjør det klart at skyldspørsmålet for en mistenkt, anmeldt først er avgjort ved rettskraftig dom)

Når noen gir ut gratis stoff til allmennheten, mens andre har dette som et yrke og dermed avhengig av lønnen – burde det vel være en stor frykt for både propaganda og "én-side" artikler.

Spørsmålet blir vel da, *hvem* velger du å stole på som leser?

Fighting climate change consequences: COP21

MILJØSPALTEN

TEXT and ILLUSTRATION: Boyka Todorova
COLOURING: Kisarael Elementum

The 2015 United Nations Climate Change Conference will take place from 30-th of November to 11-th of December in Paris, France. This year COP21 has the objective to achieve a legally binding and universal agreement on climate. The aim of the agreement is keeping the global temperature increase below 2°C.

There are many different opinions about the efficiency of these conferences and conventions. The main critics are questioning if the decisions and future measures are enough, compared to the damage the industry produces. Another point is if the projects aiming the following 10 or 15 years are an adequate answer to the countries dealing with climate change problems today. There are opinions, doubting what concerns the real result of such events, as there are others, pointing out the necessity of climate-conversation, especially on multinational level. The 2015 Paris Climate Conference is forthcoming, so we are looking forward to the decisions being taken.

The General Secretary of the International Trade Union, Sharan Burrow, states "There are no jobs on a dead planet". But what if we take a moment and reflect - are there more than the economical issues to worry about, when it comes to climate change? The health of the planet itself is a major issue, but when it comes to us- the society? These late years many researchers are focusing their efforts towards the possible link between global climate change and con-

flict. Analyses were made to confirm the degree of connection between the civil violence and ecological factors. Despite that consequences, such as changing weather conditions, drought or flooding are indeed a challenge, most of the opinions are negative when it comes to a direct link between climate issues and war potential.

On the other hand, the researchers are suggesting some implicit issues that are still significant in a global perspective. Thinking of climate change - there is a phenomenon already ongoing, but expected to be even more explicit in the future - the migration. Imagine a whole territory, which undergoes strong weather changes, so its capability of producing food or proposing acceptable living conditions decrease significantly. What could the population of this territory do? Can we speak of the concept of "Environmental refugees"?

On the 5th of November, Tromsø Public Library hosted the seminar "Climate Change and Conflict - Security in a Changing World".

Marc Lanteigne, Senior Research Fellow at NUPI discussed the case of the Polynesian island Tuvalu. The case illustrates explicitly some of possible issues, which could apply in different areas all over the world in the near future. The main question is - what could all the people of a certain territory do if they suddenly need to leave and live elsewhere? The main issues are concerning the status and rights of these peoples, but also their identity and culture preservation. The hypothetic problems are much deeper, when it comes to a social level. People tend to focus on economical based or pure ecological questions, but social problems are strongly connected, and worth discussing and preparing for.

Nevertheless, the problems climate change is causing are not a future expectation, they are already happening. The 2015 Paris Climate Conference is close, so decisions are to be made.

Kjemper for Nord-Norge!

PORTRETTINTERVJU

TEKST: Kristin Sofie Hvattum

FOTO: Line Lønning/NU

Silje Ask Lundberg var NU-leder i 2012 og 2013, og er nå er nestleder i Naturvernforbundet. Dama er fra Harstad, men bostedsadresse nå er Tromsø. Hun har vært åpen om sykdommen MS, og vært med å henge et ulovlig banner ned FrP sine lokaler med teksten "Oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja".

Rett før UiT frokost med Jonas Gahr Større, som både Silje og undertegnede skulle på – er Utopia så heldige at vi får tatt et intervju med denne tøffe dama.

Natur og Ungdom

Savner du Natur og ungdom?

- Ja, jo. Det var en veldig fin tid, men jeg tror tiden i Naturvernforbundet kommer til å være minst like bra.

Er det sant at man lever umenneskelig i to år når man er leder?

- Du har i hvert fall ikke noe annet liv. Natur og ungdom blir livet ditt, og det er veldig hektisk. Men av de beste jobbene man kan ha. Det er veldig viktig for meg å vise at etter NU kan man gå videre til for eksempel Naturvernforbundet, da NU har 25 års grense. Det er en veldig naturlig overgang, og begge er bra organisasjoner.

5/6 eller 1/6?

Nå er 5/6 Lofoten kommuner mot olje, hva tror du er grunnen til skiftet?

- Det blir feil å si at det er fem av seks kommuner som er mot olje. Det er kun én av seks kommuner som sier ja til åpning. Men til spørsmålet ditt: Kunnskap. Det har vært mye ny kunnskap de siste 10 årene, som politikere har fått med seg. Kommunene risikerer å tape mer enn de kan tjene, og det er gjort beregninger på bare 400 – 1100 arbeidsplasser hele veien fra Namsos til Tromsø i følge av oljeutvinningen. Det er få.

Hva skal de leve av i så tilfelle? Turisme?

- Ja, det er mange muligheter innenfor reiseliv. Men også fiskeri, i tillegg til en rekke andre næringer. I Lofoten drar ungdommer tilbake, til og med over landsgjennomsnittet i hjemflyttere. Det må være en verdiskapning for Lofoten, som ikke innebærer olja.

Snøhvit

Hva har Snøhvit har hatt å si for Finnmark og Nord-Norge generelt?

- Det har hatt mye å si. Det var det første feltet i Barentshavet, og Statoil viste ved dette feltet at her kan man være på land. Det har uten tvil gitt arbeidsplasser, og skatteinntekter for Finnmark. Men det er viktig å huske på: ingen blir som den. Det var en måte for Statoil å bruke som eksempel på hvor bra det kan bli, men det skjer aldri igjen. Feltet ble flere milliarder dyrere enn planlagt, og det hadde aldri skjedd nå. Hvis utbyggingen hadde skjedd i dag så hadde Statoil valgt å legge det offshore.

Hva med andre felt i Nord-Norge som både er planlagt og som eksisterer den dag i dag?

- Der har vi Goliat feltet, hvor lokalpolitikere krevde ilandføring, men hvor det ikke skjedde. Goliat har skapt minimalt med arbeidsplasser. Johan Castberg er et annet prosjekt hvor det ble lovet ilandføring, og dette har blitt utsatt og utsatt år etter år. Jeg tror ikke Johan Castberg kommer på land.

Vi fikk høre på "Håp i havet" konferansen om hvor mye olje som er i havet her

oppe i Nord-Norge, og hvor mange muligheter oljenæringen kan gi Nord-Norge. Stemmer det?

- Det er dyrere å ta opp oljen her oppe, enn i Nordsjøen. Fordi det er mye lenger avstand til land. Klimaet setter begrensninger til muligheter å ta opp oljen, og det er ikke økonomisk gunstig å ta ut oljen. Det er faktisk gått så langt at oljeselskaper ønsker subsidier, eller gunstigere skatteordninger, for å ut oljen i nord.

Stridstemaer

Hva tror du blir de neste stridstemaene innenfor miljøpolitikk?

- Jeg tror det kommer til å fortsette å være Lofoten, Vesterålen og Senja saken frem mot regjeringsvalget 2017. Norsk olje- og gass må ha en klimaendring, og det kommer til å være unisone krav mot å la olja ligge i arktiske strøk.

Lofoten- saken, ja. Den har holdt på lenge. Er dette virkelig noe som befolkningen i Lofoten brenner for? Eller er dette debatt som er mest opphetet av NU-lag?

- Nei, definitivt. Den blir styrt lokalt, ikke i Oslo. Det er Lofoten-befolkningen som selv startet å aksjonere, og det begynte med aksjonsgrupper i Lofoten og Vesterålen. Nå er det en Folkeaksjon med 4000 medlemmer. Men selvfølgelig, kommer alltid til å være noen i lokalbefolkningen som ikke engasjerer seg. Vi vet derimot at flertallet er engasjerte mot oljeutvinningen.

Hvor ser du Nord-Norge om 2 år?

- Jeg ser for meg at tilflytningen til Nord-Norge kommer til å fortsette å øke. Det er viktig at vi slutter å låse all kapital i olja, og særlig den politiske kapitalen. Politikerne har brukt veldig mye av sin påvirkning på olje-saker. Men det er så mange andre ting man kan bruke påvirkningen sin på! Det er veldig mange muligheter i landsdelen som ikke blir sett. I 2017 er det regjeringsvalg og det er viktig at politikerne slutter å gå i mot folket, men høre på oss, og slutte med forslag om oljeutvinning utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja.

Hva med 10 år?

- Da håper jeg tromsbanen har blitt en realitet. Det er varig petroleumsfrie områder utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja. Jeg håper at samtlige universitet har slutta samarbeid med oljeselskap, og at man har tatt i bruk nye fornybare energikilder, som tidevannskraft.

Beklager min uvitenhet. Hva er tidevannskraft?

- Det er å produsere strøm med hjelp av tidevann. Men også at mer av verdiskapningen fra fiskeriene blir igjen på land, ved at vi klarer å skape marked for å ha videreforedling av råvaren her hjemme.

Du har jo bodd i Oslo, men flytta tilbake igjen. Hvorfor det?

- Folkesjela. Her har man mulighet til å bo i en passe stor by med storslått natur. Du finner ikke personligheten som er i nordnorske folk noe annet sted i Norge – kanskje heller ikke i verden.

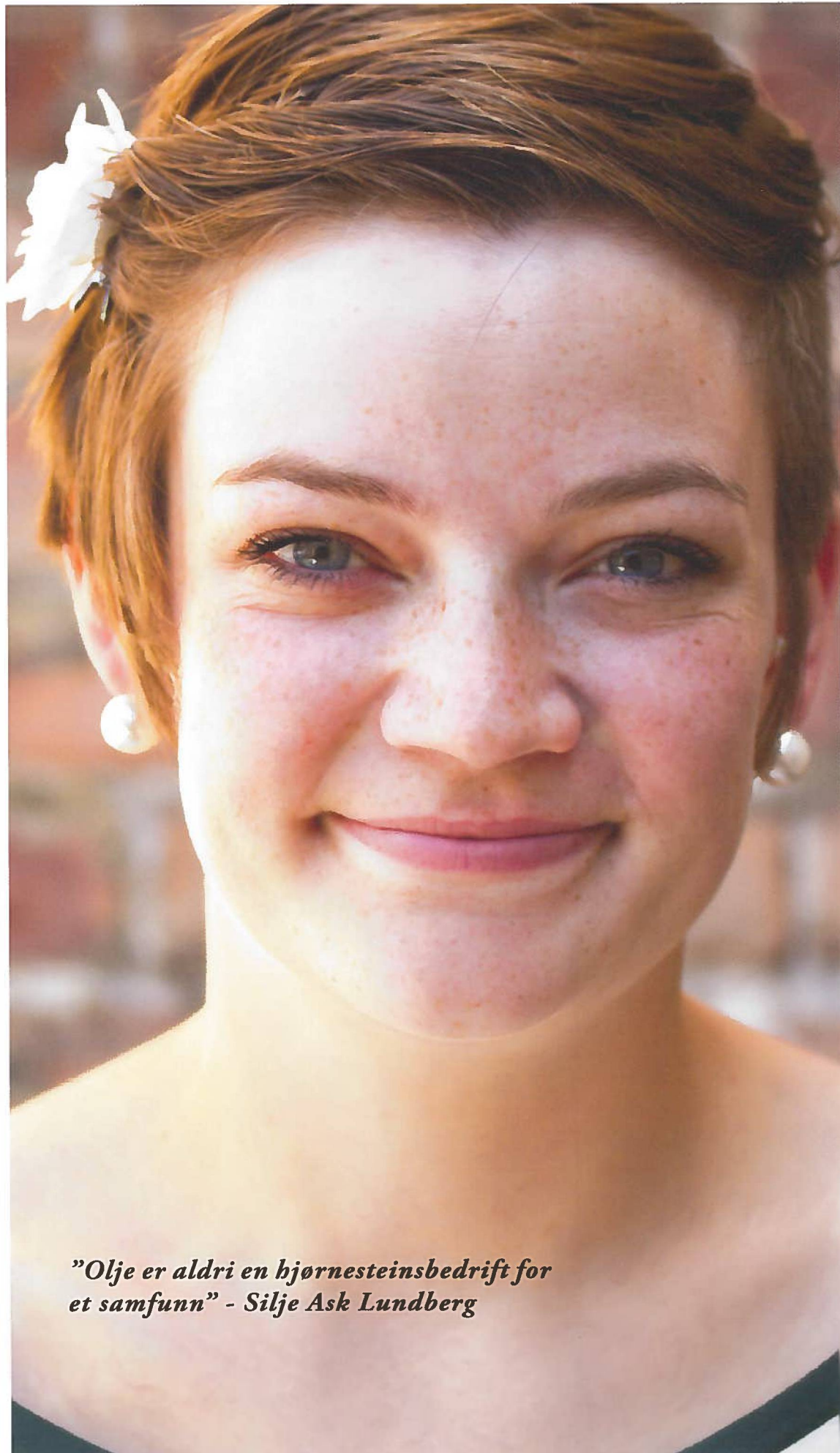
Skal du kjempe for Nord-Norge?

- Ja!

Det er jo ingen studentorganisasjon her på UiT lignende NU...

- Jo, det er jo det! Nyopprettede studentlag av Naturvernforbundet. På facebook heter gruppen "Naturvernstudentene i Arktisk", og der er det informasjon å finne om du har lyst til å bli medlem.

Utopia takker Silje for et hyggelig intervju og ønsker hun lykke til videre!

"Olje er aldri en hjørnesteinsbedrift for et samfunn" - Silje Ask Lundberg

MAT - Nyåpnet kantine på Realfagbygget

NYTT SPISESTED PÅ CAMPUS

TEKST: Simon Steinnes

FOTO: Olga Shavrina

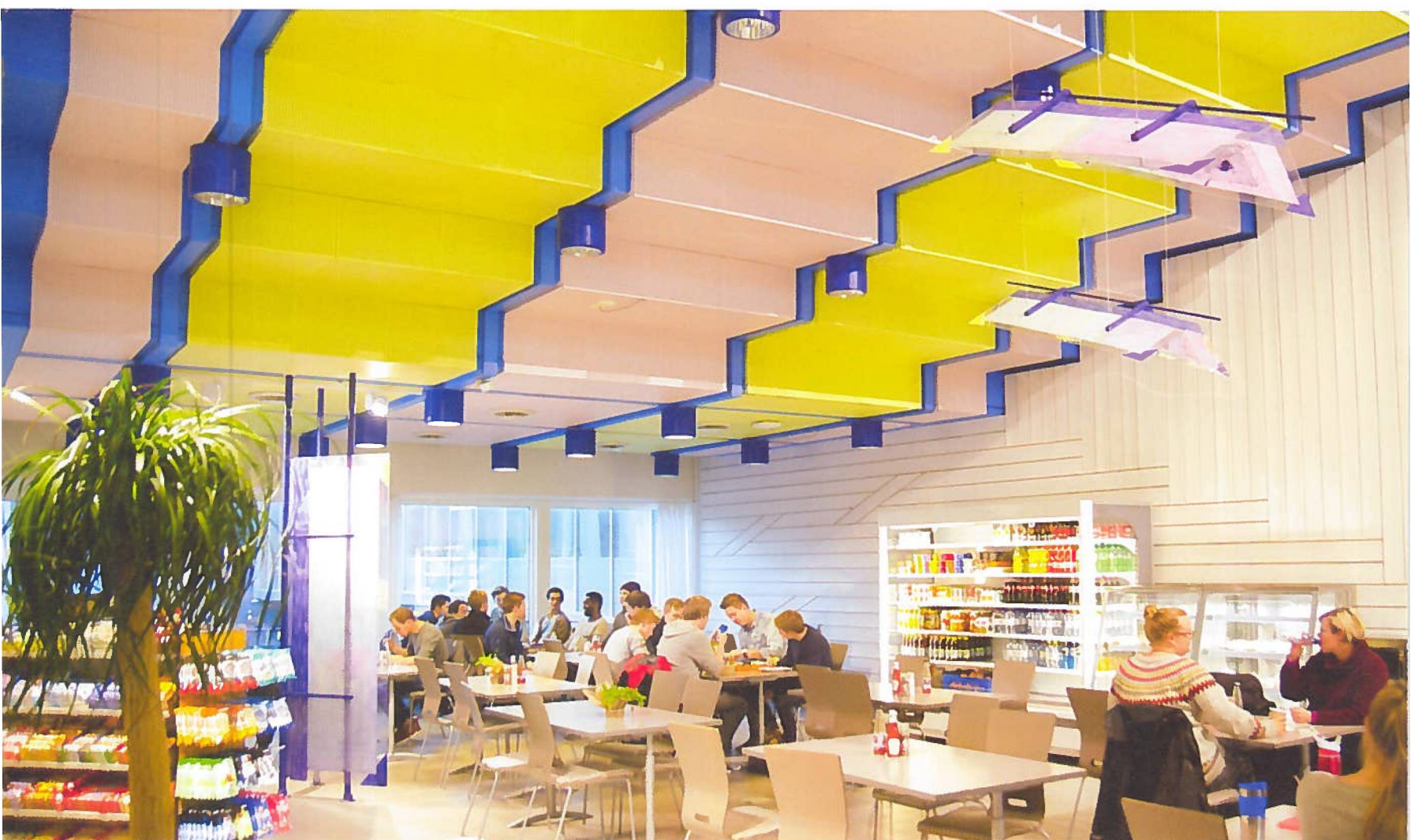
Mandag 2. november ble det åpnet for salg på MAT, det ferskeste spisestedet på UiT. Utropia tok seg en tur til Realfagbygget for å se litt nærmere på stedet og smake på maten.

Kantina, som egentlig er et kafékonsept, ligger der den gamle kantina på Realfagbygget en gang lå. Menyen er variert og moderne, basert på såkalt «street food», og inkluderer blant annet wok, pizza og påsmurt. Stedet har naturligvis en velutstyrt salutarbar, men appellerer også til studenter med søtsug: utvalget i godterihylla går Mix og Narvesen en høy gang.

Prismessig har MAT lagt seg på omtrent samme nivå som resten av kantine på campus. Imidlertid bør det nevnes at maten ikke er laget på forhånd, men lages på bestilling i løpet av få minutter. Utropias utsendte medarbeidere fikk smake, og resultatet var svært vellykket.

Woken var veldig velsmakende, mens pizzaen godt kan sammenliknes med hvilken som helst pizza som selges i byens pizzarestauranter. Porsjonene var også passelig store; begge ble mette, men det ble ingenting til overs. Dette, sammen med at maten ikke lages på forhånd, fører til at svært lite mat blir kastet, noe som er bra både fra et økologisk og et økonomisk ståsted.

Åpningen av MAT har vært planlagt i lang tid, og flere av studentene vi snakket med (se spalten) satte pris på at de nå kunne kjøpe mat på Realfagbygget. Beliggenheten var noe som gikk igjen, siden stedet ligger så nær Teknologibygget, som åpnet

i fjor. Etter en lengre periode med ombygging er området i og rundt den gamle kantina veldig forandret, men dette er ikke udelt positivt, da det studentsosiale området bak den gamle kantina var viktig for byggets studentforeninger. Likevel ser det nye tilbudet ut til å være godt mottatt av studentene, og Utropia ønsker MAT lykke til med serveringen!

5 på Realfagbygget

- Hva er det du liker best ved den nye kantina?

- Er det noe du ikke liker, eller synes kunne ha vært gjort bedre?

Petter Belliken

- Liker at den er nær Teknologibygget.
- Det går litt sent i køen.

Karoline Ingebrigtsen

- Maten ser veldig innbydende ut. Stedet er nytt og fint.
- Ikke foreløpig.

Christoffer Moen

- Maten ser bra ut. Kort vei til Teknologibygget.
- Det er første gang jeg er her, så vi får se etter hvert.

Gemma Morral

- I like the food, it's a nice place.
- The food could be more varied, with more freedom to choose.

Ørjan Mathisen

- Den er frisk og fin. Mattilbudet er fresht.
- Nei, ikke foreløpig.

Solidaritet i praksis

FLYKTNINGSKRISEN

TEKST: Kristin Sofie Hvattum

ILLUSTRASJON: Elizaveta Vinogradova

”Solidaritet, en følelse av samhörighet og samhold mellom individer eller grupper av individer. Begrepet er særlig blitt brukt i forbindelse med faglig og politisk kamp blant arbeidere og politiske organisasjoner på venstresiden, og i forbindelse med støtte til undertrykte folk i andre land, ikke minst den såkalte tredje verden.”

Solidaritet har vært grunnmuren i oppløsningen av mange historiske begivenheter. Det er mye vi kan takke solidaritet for den dag i dag, blant annet likestilling som i stor grad ble jobbet frem av aksjonsgrupper, som gjorde at kvinner fikk en stemme og ikke forble undertrykte.

Her i Norge var det i stor grad «kvinnestemmerettsforeningen» som ble dannet i 1855, som var foregangs-organisasjonen for at kvinner fikk med tiden stemmerett.

I et større bilde utenfor Norge har vi for eksempel Lech Walesa fra Polen, som dannet den første uavhengige fagorganisasjonen i Øst-Europa. Han fikk i 1983 Nobels fredspris for arbeidet han gjorde for arbeiderne, og blant annet retten til å danne frie fagforeninger.

Suffragettene er også et godt eksempel på solidaritet i praksis, og hva det faktisk kan utrette. Suffragettene var et samlingsbegrep på kvinner i kvinneorganisasjoner, som ønsket stemmerett for kvinner i Storbritannia. På tross av fengselsstraffer, sultestreiker (som etterhvert gikk over til tvangsforing), fikk de stemmeretten de alltid hadde krav på.

Flyktningsskrisen i Syria

Et solidaritetsforsøk som har gitt helt katastrofale følger, og som vi ser og diskuterer nå i Norge, er den arabiske våren. Den startet i Tunisia i 2011, og spredte seg til land etter land i Nord-Afrika og Midtøsten. Dette var politiske og religiøse grupperinger som viste motstand mot diktaturet i Syria. Assad-familien og Baath-partiet, som er diktaturstyret i Syria, svarer de fredelige protestantene med

militærmakt. Dette utvikler seg deretter til borgerkrig. Deretter utvikler flere opprørsgrupper seg også, og blir anklaget for grove brudd på folkeretten. Flere av disse har støtte fra USA, og allierte arabiske og vestlige land, men ingen av de samler seg i noen enhetlig form mot regimet. I FN's sikkerhetsråd vil USA, Storbritannia og Frankrike bli kvitt Assad-regimet, men Russland og Kina vil beholde det. I 2013 går IS tungt inn i konflikten - og disse er snart i krig med både Assad-regimet og opprørsgrupper. Vesten opplever nå IS som den største trusselen. Russland har gått inn i krigen mot IS. Samtidig ser vi på nyhetene at USA bomba et felt-sykehus.

Det er 22 millioner innbyggere i Syria. 4 millioner har flyktet til utlandet. 8 millioner er på flukt i sitt eget land. Over 200 000 har mistet livet. Hvordan skal dette ende? Og kan vi i Norge vise solidaritet i praksis når disse flyktningene kommer?

Solidariske grupper i Norge

I Norge ser vi flere solidariske grupper som virkelig berører folk, og gjør «mannen i gata» engasjert for flyktningene. Disse gruppene prøver å starte noe som de ser ikke har eksistert i samfunnet fra politikerne. Den største er «Refugees welcome to Norway», med under-organisasjoner i hvert eneste fylke i Norge. Den gruppen som derimot startet det hele, og tok initiativ til en folkelig dugnad for de syriske flyktningene, var gruppen «Har du plass til en ekstra i hjemmet ditt?» på facebook. Utopia har gjort et intervju over telefon med initiativtageren til gruppen, Hanne Heszlein-Lossius.

Legen **Hanne Heszlein-Lossius** (35) er ikke som alle andre nyutdannede leger.

Hun startet gruppen «har du plass til en ekstra i hjemmet ditt?», og jobber frivillig på helsesenteret for papirløse i Bergen. Gruppen er ikke ment som en permanent løsning for krisen, men som en oppfordring til politikerne. Hun så seg ikke enig med politikken som ble ført i flyktningsskrisen, og ville se om flere var enig med henne om at Norge burde gjøre noe. Da spesielt: gjøre noe med én eneste gang.

Gruppen ble startet i mai, og kort tid etter at Erna Solberg sa hun skulle sende skip fra Norge ned til Middelhavet for å hjelpe. Dette utsagnet registrerte jeg at flere reagerte på, da dette skulle ta flere måneder før skipet faktisk skulle dra og hjelpe.

”Du kan ikke stå utenfor PU Tøyen og leke feltsykehus, for deretter å dra til valglokalet og stemme Frp!”

Sitatet ble sagt av Hanne, og med det mener hun at de som hjelper frivillig på flyktningmottak, må sette seg inn i politikken og lete etter også permanente løsninger. De må engasjere seg politisk også, for å få en etterlengtet løsning.

Hanne forklarer hvordan gruppen foregår, hvor de som har plass til en flyktning melder ifra til flyktningetjenesten i kommunen, og de som ikke har noe ledig kan bli besøks hjem.

Hennes engasjement stammer fra å ha flere venner som er syriske flyktninger, og at hun mener at dette er vår plikt som samfunn. Hun har i tillegg jobbet på Gazastripen, og sett en krise utfolde seg med egne øyne.

Svigermoren til Hanne har åpnet hjemmet sitt for en syrer, hvor syreren hadde mistet moren sin, og hvor det etter hvert ble knyttet et nært forhold mellom disse to.

Hanne mener at vi skal engasjere oss, og tenke over hvilke løsninger som kan hjelpe. Hun presiserer at dette må være utelukkende politiske løsninger. Solidaritet er løsningen, ikke veldedighet.

"Ønsker vi suppekjøkken-løsning?"

Hun mener at løsningen må være at vi nordmenn skal kunne gå ned på vår egen standard. Det er dette som kan skape langsiktige endringer. Hun forteller videre at mottakelsen har vært kjempefin, og over all forventning.

- Men hva med alle de negative kommentarene vi leser i kommentarfelt om at "vi skal hjelpe de i landet vårt først"?

- Det må kunne gå an å ha to tanker i hodet. Vi nordmenn er bortskjemte, og det er massive forskjeller i verden. Vi oppfører oss som grådige når vi ikke kan gi opp litt, for å bedre forskjellene.

Hun går videre til å si at vi må ta ansvar. Når vi tar del i globaliseringen av verden, så må vi ta vår del også når det gjelder flyktningene.

- Hva synes du UDI burde gjøre med de tilbudene de nå får? Slik som Stordalen som ville huse flyktninger i 5000 dager kostnadsfritt.

- Det burde være en god dialog med UDI og det norske folk. Det er plass til integrering. Vi må tenke utenfor bokse. Men hun mener at løsningen ikke er å gå til de private.

- Hva tror du er utfordringene i møtet med syrerne?

- Jeg tror ikke det er så store utfordringer. Det er ikke bærekraftig å ha det sånn som det er nå. Vi har et felles ansvar, og vi ser hele tiden mangel på politisk vilje.

- Hva tenker du om finansministerens oppfordring til å ikke bosette i kommunene? For kommunene er vel ikke pliktig til å ta imot, det er frivillig?

- Ja, det er frivillig. Det er en sabotasje fra hennes side, som ikke gjøre noe annet

enn å vise hva hun står for. Dette viser hva de har stått for hele tiden. Tidligere har de bedt om å ta imot flere, så dette er en kontrabeskjed. Direkte uprofesjonelt. Men jeg tror ingen hører på henne, og at dette er en lite populær ytring.

- Hva med faren for at det er økonomiske flyktninger? - og bruken av ordet lykkejegere?

Det er ikke belegg for denne påstanden. Jeg har ikke møtt noen av de. Synes hele begrepet er svært spekulativt.

Jordan og Libanon har stengt sine grenser. Der er det fullt. Tyrkia har 1,8 millioner flyktninger, de fleste i midlertidige, ikke offentlige leirer. Hvis solidaritet er løsningen, hvordan kan vi vise solidaritet i praksis?

I recommend You to be anorexic..

EATING DISORDERS

TEXT and ILLUSTRATION:
Yeonwoo Baik

A few years ago, I read a thread on the Internet. The writer was a girl who had broken up with her boyfriend not long ago. She said that she had been showing symptoms of Bulimia Nervosa ever since. I scrolled down to the comment field, and the first comment was—"Bulimia? That's ugly. You'd better get anorexia next time."

So, there is at least one person here who thinks that anorexia is something that is not that bad thing to have. Or at least something better than bulimia. Is it that the person is an absurd exception that he is the only one in the world who thinks that way? Or is there any possibility that there are more?

"Thinspiration"

It seems as if it is a kind of trend to publish an autobiographic essay on one's experiences with eating disorder. As those books are usually aimed for ordinary people with little or no knowledge about how it is to live with eating disorder, rather than people who are interested in eating disorder in more serious and academic ways, the books are generally easy to follow. They might have little academic value, but they still have certain value in that it tells real stories from the eye level of the public. They provide flesh to the vague idea on eating disorder that ordinary people have, thus letting them get further insight into what eating disorder is all about. Eating disorder is often simply seen as a result of a wish to be thin. What the essays tell is different—they tell people various episodes that have happened in their lives, which in the first sight do not necessarily seem to be connected to eating or being thin, and show how they are actually all connected and together lead to the development of eating disorder. It is certainly a good thing if readers, after reading those books, have got the idea that eating disorder is not just about food and body, that the relationship with food is just a tip of iceberg within far bigger context.

However, here is a dark side of those books—it is unlikely that the authors intended it, but somehow eating disorder is beautified and glorified through the books. In a society where so many people are dying to be thin, people with Anorexia Nervosa,

among all other types of eating disorder, are perceived as the ones who actually won the victory over the struggle, who have mastered the self-discipline, who have reached the ideal state, with their beautiful vulnerability. For those who see anorexia in such a way, the books work as a "thinspiration". The authors tell how much they weighed, what they ate to reach that weight and how they maintained it, how other people all worried about them and cared for them.

Then I mentioned in my previous article that patients with eating disorder use their body and the relationship with food to convey certain messages that are often not necessarily related to being thin. They want to be heard, and their bodies are their voices. And the authors who write such autobiographic essays keep telling them how others were eager to listen to them to see what the problems were. It seems as if one should go with anorexia as far as one can, to be heard. Thus, people who suffer from eating disorder or are on the verge of developing the disorder utilise the information in those books as "tips" and inspiration, comparing themselves with the authors.

Can it be said that it is all their fault, those who use those books in a way that the authors never intended? Or what about the intention of the authors? Perhaps the authors might be really innocent, but those around them might not, those who want to get profit out of the authors' sincerity. See this beautiful book cover—what comes to your mind? Do you see the warning against the deadliness of Anorexia Nervosa, or a delicate and vulnerable girl who will likely be loved and cared for?

"Eat."

We can find many pictures which feature faces and bodies that are so severely affected by anorexia that it is too hard for us to

keep looking, but such pictures are hardly shown in the media because of the shock that they might arouse to the viewers. They choose to feature acceptably thin bodies. So people, who are so accustomed to see models' bodies whose BMI seems to be somewhere around 16, accept the image.

Modern society dictates that women should be thin. It idealises a body that cannot be reached when a person takes in as many calories as the body needs and moves as much as the routine of an ordinary day requires (Harsh standard for 'the right body shape' also exists for men, but still, it is usually the standard applied for women which is harsher, which is more detached from the reality). In documentaries on anorexia, you can constantly see patients with anorexia being told to eat. In a world where so many women are admonished for their appetite, here are women who are begged to eat. They are served with food that is rich in calories, in a cosy environment of the treatment centre, doing pleasant activities. Plus, they are thin. Is it not a perfect condition for people dying to be thin to attribute positive connotation to anorexia?

It is quite common on YouTube that a video titled something like 'new eating disorder documentary' is uploaded when it is actually a documentary made several years ago and has already been put on YouTube a few times. The comment field is soon covered with resentful comments saying that the video is not new. What might it be that makes people crave for a new video so much? Is it just that they want to expand their knowledge on eating disorder, or is there something in the life of the patients (to be precise, in the parts of the life of the patients that are selected and shown by the media) that intrigues and fascinates the viewers? How come in the first place people bother to upload an old documentaries lying that it is new?

Pro-ana

People who are interested in eating disorder might have heard about the word "pro-ana". The exact origin is unclear—it could be "professional anorexia", "promotion of anorexia", or simply "pro-anorexia" as it is. Wherever the word has originated from, there is one similarity that is visible from all these possible answers. They affirm Anorexia Nervosa.

Many pro-ana websites have been closed down due to their provocative and dangerous contents, but still, with a few typing and clicking, we can easily get access to those kinds of websites. People who frequently read and write threads on the websites have quite ambivalent attitudes towards their illness, namely, Anorexia Nervosa. They greatly suffer from it, wishing that they could escape from all those anorexic rituals and thoughts, the abnormal relationship with food that are pulling them away from the ordinary life. However, on the other side, they just cannot let go of anorexia. Ana is a nickname for anorexia, their life company.

Of course, it is not that one can easily adjust one's behaviours and thoughts as soon as they have realised what the problem is and decided to make it disappear. However, there is something different about

pro-anas—it is easy to see on pro-ana websites that a person who shows behaviours, thoughts, and body shapes that clearly belong to the realm of Anorexia Nervosa, is praised and encouraged to keep on maintaining that "lifestyle". When someone puts a thread such as "What is your BMI?", "Let me see the picture of your rib cage.", or "How much calories have you taken in today?", hundreds of replies follow in a split second, displaying their BMI and the photo of their chest with protruding bones and the number of calories they have taken in that day - usually between 0 and 500. A girl who only drank orange juice for more than one week becomes a heroine and a role model, encouraged to go on. Another girl who only ate chocolate for almost one month became the object of awe (almost every day, she wrote what kind of chocolate and how much of it she exactly ate on one of the pro-ana websites for about three weeks. And then she suddenly disappeared. I tried to find her threads afterwards but could not. I wonder how she is doing now). They hate their illness, but at the same time, they are unwilling to let go of it. Why should it be like that?

And what about the word "pro-mia"? It is a word with the same logic as that of the word pro-ana, but in this case, it is Bulimia

Nervosa, not Anorexia Nervosa. However, this word is less frequently seen. Bulimia Nervosa itself is generally less frequently seen and mentioned than Anorexia Nervosa. Pro-mia websites are not as easy to find as pro-ana websites, and there is much less "displaying". It is common that documentaries on YouTube with the word "eating disorder" in their titles mostly focus on Anorexia Nervosa. Might it be just a coincidence that all those attentions are focused visibly more on anorexia?

When a society idealises unnatural thinness, a deadly disorder whose one distinct characteristic is low body weight is also idealised. It might not have been the books' and media's true intention, but the way they present anorexia - emphasis on the body weight and body shape (which are such sensitive topics among women of the modern society), presentation of seemingly pleasant life in the treatment centre, all the worries and cares the patients get, people who are all ready to hear their stories, etc— is enough to make anorexia seem attractive. And it has to be said again, the essence of anorexia has nothing to do with beautiful and glorious thinness. The main theme with anorexia should be the pain and struggle covered under the skin, not thinness. Plus, it would help a bit if we allow women to have appetite.

The Royal Jewel

HEALTHY EATING

TEXT and PHOTO: Outi Autere

It is the time of the year again, when the first minus degrees of the autumn mornings are teasing bare fingers and tips of the ears. If one happens to walk on frosty grass, the grass makes itself heard by making sounds - like corn flakes between the teeth; "crunch crunch". Breath is visible. Air is crispy too, but oh so fresh - until it gets to the lungs and forces few coughs to ease the breath after a surprising cold. Trees have no clothes on, they are stripped to the pavement and are all old, ripped and wet, and it would be time for new clothes anyways. It is late autumn, or better to say early winter, and everything gets ready to sleep over that upcoming cold winter period.

This very time also reports that harvest time is over; if vegetables, mushrooms and fruits have been left where they grew, they can be left behind for good - they are now either frozen to death or eaten by animals who need more nutrition to warm them against

the cold one way or another. But many animals have other plans to survive over the long and dark winter - they have left the cold and booked tickets to warm countries, to any places where the Sun doesn't care to play months long hide and seek. Animals are pretty wise in that sense too.

People are walking heads covered inside to their jackets, hands stuffed into the pockets and with rapid steps. Everyone is focusing to peep behind their carry-on shelters just enough to prevent the fall down in slippery streets. Smiles are fewer day after day and it feels like all the busy streets turn deserted until there is literally no one to be seen. It makes one wonder the possible changes that evolution has given to this northern people.

And still everything is just a matter of dressing appropriately! It can be felt when putting an extra layer wool on, a colourful beanie and warm gloves and heading to the

Put a beanie on and let's go! The cold is no reason to stay inside moping, and neither is the incipient polar darkness. There are no fewer hours in a day even though the Sun is hiding, and there is so much to do! Dress warmly and get out. Literally. Seriously.

woods, just around the corner. Everything seems so beautiful and safe. Nature is smiling, welcoming to the wonderland. Shades of white on the ground, making it look so fragile but so strong, even as if the history would tell there and then that this is just a circle of life - you need the change in order to grow. Distant birds are singing with slow and sad chords, but trees are still standing tall, like saying proudly that they have vacancy for those who will stay and they can offer a full board.

After only minutes of wonder and admiration a field of gold opens out behind these tree hotels. Every corner glowing so bright to compete can some parts be more yellow than the others, longer frosty straws here and there, and something so tremendous gleaming out from a ground. It is a swamp, but definitely not just any swamp. This very quagmire is one of the hidden kingdoms, which have a privilege to populate royals.

Every single square meter of that 10-foot-ball-court-sized field is full of bright, shiny, round, red jewels that has an entire life in them. Antioxidants, vitamins, beta-carotene, iron, omega-fatty-acids; everything can be found largely in these tip-of-a-pinkie-sized berries that truly are glowing their superiority when nothing else can even lift their heads anymore in the coldness. By their nutritional value, survival skills and health effects, among other things, this red berry is without a doubt the king of all the berries. So modest, but oh so rich.

The berry - Cranberry

Cranberries, originally **craneberries**, turn into glamorous red when fully ripe, at the time when every other berries are already frozen and wilted. The colder it gets, the better it is for this berry. Its acidic taste may surprise many in the autumn but after cold and snow it gets sweeter. It can be picked throughout the entire winter if cold doesn't scare the picker. Even if they are growing side by side, in huge red carpets, they need to be picked one by one because of their fragile skins - one doesn't want the blood of the royalty in their hands.

Cranberries grow in tussocks, but usually still so that they are partly underneath the wet moss of the swamp. So to actually go for **cranberry** picking, there are few things to take into a consideration, and the most important one is to have warm, waterproof clothes. A picker needs to stand in a wet swamp, so rubber boots and anything warm to wear are vital. Berries can't be picked with gloves on as they are so small and soft when ripe, but the time for picking these tricky berries is when everyone would normally wear gloves. That is when something is borrowed from the fishermen. **Cranberry** pickers thank fishermen for the gloves without fingertips. With these there is at least a possibility to stay warm(-er). And as standing quite still with a good spot, one can never really wear too much clothes. Sooner or later the cold starts to bite into bones, but every moment is worth it. And the time in a **cranberry** swamp can be thought as a stretching class too. The position isn't really the optional for anyone's back, and can really affect for those who have back problems beforehand, so stretching all the muscles in the swamp is part of the game. Furthermore, the berry picking might increase the flexibility, when

standing legs straight, bum high up in the air and working swiftly in the ground level with hands, almost as in yoga when doing a down dog.

However, when **cranberry** picking it is good to keep in mind that Rome wasn't built in a day. A bucket fills up little by little even if it might take longer than expected. The only thing that matters is the high value that is gotten from it. It might be that a bucket of **cranberries** can be sold in a good price too but mostly the value is in the berries themselves as well as already in the process. **Cranberries** are the super food in the very best meaning of the term, and to pick them makes one to stay outdoors, and that is moreover a complete different value. It can be unbelievable how much a stay in nature can affect one's well-being; physical activity increases, mind and body revives from a stress, concentration multiplies, pulse and blood pressure become lower and mood turns better. Super food indeed. HOX! There is a danger though. There is no possibility of going to nature once - it will become a habit.

Put a beanie on and let's go!

Caroline, Jan Erik (tannlege), Marthe, Anita (tannpleier), Christina (tannpleier), Karina (tannpleier)

Ønsker deg velkommen til:

- Undersøkelse med to røntgen, tannsteinsrens og puss kr 522,- (ordinært kr 870,-)
- Tannbleiking kr 1800,- (ordinært kr 3000,-)
- Tannsmykker, saltblåsing etc.

Studentrabatt 40%

hos tannpleier.

På behandling utført av tannlege gis som før 20% studentrabatt.

Husk studentbevis 😊

Ring for time:

Tenner i sentrum

Tannlege Kjærstad AS

Storgata 39, Tromsø,
tlf 776 83 188

resepsjon@tannlegekjaerstad.nhn.no

Tannlege Jan Erik Kjærstad
Tannpleiere Anita Wiik,
Christina Fredheim og Karina Bergland

Lots of opportunities for writing!

COMMENT

TEXT: Oda Camilla Rykkje

ILLUSTRATION: nanowrimo.org

Chapter 1: Introduction

NaNoWriMo has already kick-started November for many creative souls around the globe. When you are reading this, November might be coming to a close; however, that is no reason to sit on your lazy bum. You can still participate, as there is no limit to words written, and should you feel like challenging yourself you, can even go for the goal: 50 000 words, glory, honor and the feeling of satisfied self-achievement.

NaNoWriMo is a nonprofit organization that works to empower and encourage writing and creativity around the world. NaNoWriMo started back in 1999, and in 2014 they had 325,142 participants, globally! We can only assume that more have joined this year.

If you sign up for NaNoWriMo, you will also get inspiring pep-talks and motivation letters from NaNoWriMo and already published authors.

NaNoWriMo also help you to keep track on your word count. When you sign up, you get your own "home page" with statistics about your novel. Here you can see everything from your daily word count, till how far in front or behind you are until you reach your 50 000 word goal. You yourself enter how many words you write per day. By reaching new milestones, like 5 000 and 10 000 words, you will get motivational letters and badges to stroke your ego and help you keep on going.

It should be noted that it doesn't matter what you decided to write about, or the language you decide to write in. The most important factors are to write and be *creative*.

Chapter 2: But I have so much else to do....
NaNoWriMo sets a goal for you to write

It is November, and you know what that means. If you don't know, then let me tell you: November is the National Novel Writing Month, aka NaNoWriMo, where thousands (we're speaking in the hounded thousands here) come together from November 1st to November 30th and strive to write a novel.

a novel in a month. Is that possible, you might ask. The answer is a definite "YES". The only liabilities you might happen upon is social life, exam reading, exams themselves and possibly work. But really, who cares about those factors? You can finish a *novel in one month!*

Ok, ok. Let us not get too excited here. It's perfectly possible to finish up a novel without stealing too much time of your daily life. Maybe you can wake up an hour earlier than normal and do some writing then, or just before you go to bed. If you bring a small notebook or even just your phone, you can type away on the bus, in between lectures, during lunch, and when your friends are babbling about the boring stuff that happened to them at the university today. Instead of watching TV or surfing the net you can also spend this time writing. Find the small gaps and use them for what it's worth. Like with everything in life, this is about *commitment*.

Chapter 3: Community

NaNoWriMo has a huge community. When you sign up you will be able to access you own *home community*, i.e. the country you live in or hail from (you can chose what to sign up with after all). These communities will help you get to know your fellow writers from your country. You have your own forum where you can chat, help and motivate each other.

There is also the *forums* that have everything you need to know about how to get started, the different genres you can write about, or maybe you need some inspiration on how to kill off your main character, or that annoying aunt no one really likes.

The *buddy system* is also a great way to get to know new people. Maybe you've been speaking with someone you thought was extra interesting on the forum, or you end up deciding to comment on each other's work.

Weekly meetings are also held around the world. Your home community shows meetings hosted in your country. And if there are no meetings you can always arrange one yourself in your home city. On these meetings, the focus is to write, but it's also a time to meet fellow writers and get to know new people. Tromsø has had one meeting when this is being written. Why don't you come and join in on the next one?

Chapter 4: Word sprints

Should you have any problems with writing then you can join *word sprints*, also called *word wars*. Word sprints are when someone sets a timer and you write as much as you can during that time. It can really help you reach your daily word count. Remember to leave your inner proofreader somewhere far away. Preferably behind a locked door, with a gun loaded and ready to shoot the disruptor in the foot, so it will reach you too late to interrupt you.

Sometimes there will be small tasks added to the word sprints. An example could be: write as much as you can within 10 minutes, without using the word "and". Easier said than done. Just try and see for yourself!

Chapter 5: Writing Center

UiT got its own *Writing Center*. If it's possible to use it for NaNoWriMo, this author is a bit unsure. However, you can always drop by and ask.

UiT's Writing Center is an offer to students in the programmes Cultural Visual Anthropology, Indigenous Studies (MIS), and Peace and Conflict Transformation (MPCT), PhD students and Faculty members at the HSL. However, if you're from

a different faculty, email them and hear if you can drop by too!

The Writing Center *does not proofread or edit* your texts, but they can give you help with many other problems you can face while writing assignments and other texts; such as getting started, brainstorming, outlining, drafting, revising, etc.

The Writing Center can also read your academic text to give you *valuable feedback*. This can be especially important if you are doing a home-exam or writing a thesis.

They hold open every Tuesday from 10 am - 2 pm, and every Thursday from 1 pm - 3 pm at room A-1005 in the HSL building. You can also contact them at *skriveverk-*

sted@hsl.uit.no. Why don't you drop by and give them a visit?

Chapter 6: The end

So work hard! Why let this golden opportunity run you by? Sure, exams are ramping up, but writing some thousand words a day can be a nice way to relax from the daily stress of studies and work. If you do not reach the word count on 50 000, at least you have started on something great that you can continue with when November is over and the holiday sets in. Sometimes it's not about reaching the goal, but just finding the motivation to get started.

Dust your pen off, find some spare paper, and write your heart out. After all as they say at NaNoWriMo: "*Your story matters*".

Utopias SKRIVEKONKURRANSE høstsemesteret 2015 fortsetter!

I september annonserte Utopia sin skrivekonkurranse. Nå er vi glade for å kunne annonsere at konkurransen fortsetter, og det betyr at DU fortsatt har mulighet å vinne billetter til de største arrangementene på Studentsamfunnet Driv denne vinteren!

Kriterer & sjanger:

Teksten skal være på rundt 600 -1200 ord og omhandle studentrelaterte temaer. Husk at det kun er fantasien som setter grenser. Kåseri, debattinnlegg, novelle eller artikkel, det er fullstendig opp til deg hvilken sjanger du vil skrive innen.

Panelet:

Redaksjonen har satt sammen et meget kompetent panel, som uten bias vil bedømme din tekst, måtte den beste vinne!

Deltakelse:

Send din tekst til redaksjon@utopia.no innen 1 januar 2016.

Hvem vinner:

Vi kårer tre heldige vinnere av skrivekonkurransen.

Krav:

I god akademisk tradisjon leveres din tekst som .docx, Times New Roman, skriftstørrelse 12 og 1,5 linjeavstand.

Hva vinner man:

Vinnerne av konkurransen får tre billetter til valgfrie arrangementer på Studentsamfunnet Driv denne høsten, i tillegg til å bli publisert i Norges Arktiske Universitets eget magasin, Utopia.

En liten utfordring til deg, en mandags morgen

YOGA OG MEDITASJON

TEKST: Oda Camilla Rykkje
FOTO: Fatemeh Shouli Pour

En tidlig mandagsmorgen, lenge før de fleste studenter setter sin fot på campus, stiller rundt 25-35 studenter og fakultetsarbeidere på Kraft. Det er tid for en god start på dagen og ikke minst, uken. Gjennom en time, fra klokka 08.00-09.00 hver mandag, er det åpent for alle og enhver til å delta på Yoga og Meditasjon med Lili Leisk. Åpne sinnet og klargjør kroppen for atter en uke, med rolig yoga og stabiliserende meditasjon.

Det er mandag...

Ja, det er mandag morgen. De fleste skyr denne dagen som pesten og nyter alle sjanser de får for å klage om denne delen av uken. Vi skulle jo alle likt å ha helg litt lengre! Ikke minst er det ekstra tungt å stå opp tidlig på en mandag morgen, men skulle du likevel ta utfordringen kan du være en av de heldige som får nyte en time med meditasjon og yoga på Kraft.

Det er Studentrådgivningen og Studenttidretten som står bak denne timen. Hensikten er å gi deg teknikker for økt fokus og konsentrasjon i hverdagen. Timen er gratis og du trenger ikke være medlem av Kraft for å delta på denne. Det er bare å tørke slevet fra munnkroken, gni øyene rene fra sovepuss og stille, frisk og tidig.

Bevegelser for alle

Mange synes nok at yoga kan virke avskrekkende - spesielt hvis du forestiller deg at du kommer til å ende opp i en rar, kroppsvridd posisjon som et slangemenneske fra Cirque du Soleil. Fortvil ikke! Yogaen som blir gjennomgått i disse timene er lette øvelser som bygger opp kjerne-

muskulaturen din og gir et godt blodomløp i kroppen. Jeg tør påstå at Lili Leisk tar deg gjennom et opplegg du kan møte opp utrent og uerfaren på. Det trengs ingen forkunnskaper for å kunne nyte godt av disse timene, føle seg klarere til sinns og få en sterkere og smidigere kropp.

Pust

For alle som har vært innom meditasjon, yoga, pilates o.l., vil du allerede vite at pusteteknikk er viktig for disse øvelsene. Pusten er en essensiell del av yoga og meditasjon – pusten er liv. Gjennom pusten kommer du i kontakt med deg selv. Pusten gir deg også nytt oksygen til hjernen og blodet, noe som er viktig for flittige studenter, spesielt nå når eksamen nærmer seg med stormskritt. Optimal pusting kan også hjelpe deg med å redusere stress, slappe av, sove bedre, mm. Pusteteknikken som blir gjort under timen, er noe som vi kan ta med oss ut i hverdagen og stresset som jager oss alle her.

Meditasjon

Stillesittende meditasjon er nok ikke for

alle. Derfor er denne timens fokus på bevegende meditasjon. Altså, du mediterer samtidig som du gjør yoga. Hørtes dette vanskelig ut? Neida, selvfølgelig ikke! Meditasjonen vil gå av seg selv når du fokuserer på å puste riktig samtidig som du også fokuserer på bevegelsene du gjør. Hodet vil bli tømt for alle tanker om arbeidskrav og innleveringer senere i uken, eller daten som gikk nedunder og ned i helgen.

Meditasjon gir alt fra bedre selvinnsikt, mindre stress, bedre konsentrasjonsevne, bedre bearbeiding av tanker og følelser. Hva er det ikke å like her? I dagens samfunn der alt går i et høyt tempo er det viktig å gi seg tid til å «lande», samle tankene og gi seg selv ro til å gjøre nesten ingenting. Nå vil ikke jeg kalle meditasjon ingenting. Det er, tross alt, en forskjell på å meditere og bare slappe av.

Det avsluttes med mat

Yoga- og meditasjonstimen avsluttes med lett servering av kaffe, frukt og frokostblanding. Her har du mulighet til å sitte ned, kanskje treffe noen nye mennesker og nyte en lett frokost før du tar fatt på mandagen for fullt.

Det skal nevnes at timen blir holdt på engelsk, men det skulle forhåpentligvis ikke by på et problem for den gjenige person, da alle instruksjoner kommer lett-fattelig og blir vist av instruktøren.

Som Lily Leisk selv sier om yoga- og meditasjonstimen: «Det er bra for studentene å ta seg et øyeblikk». Så hvorfor ikke ta deg det øyeblikket en tidlig mandagsmorgen på Kraft?

Studentmagasinet Utropia søker nye styremedlem

Kort info om virksomheten:

Utropia er et nyhets- og debattorgan for studentene ved Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet. Vi er en studentavis drevet av studenter for studenter.

Styret har ansvar for den overordnede strategiske utviklingen av organisasjonen og er sammen med ansvarlig redaktør ansvarlig for avisas økonomi. Videre er styret ansvarlig for alle ansettelse og for å ivareta Utropias frivillige i sammen med de ansatte i redaksjonen. Om du kunne tenke deg å jobbe mer med strategi, økonomi og personalansvar oppfordres du til å søke.

Arbeidsoppgaver til Styremedlem:

Har ansvar for å møte forberedt til styremøter og generalforsamlinger. Samarbeide om den strategiske utviklingen av avisa i sammen med styreleder og resten av styret.

Styremøter avholdes ca hver 5-6 uke og generalforsamling holdes en gang hvert semester. Nye styremedlem velges ved generalforsamlingen som består av Utropias frivillige.

Arbeidsoppgaver til Styreleder:

Har ansvar for å kalle inn til styremøter og generalforsamlinger. I tillegg skal styreleder ha en tett dialog med ansvarlig redaktør i Utropia, og sammen med den holde øye med avisas økonomi. Ledelse og personalansvar er nøkkelord for styreleder.

Kvalifikasjonskrav og egenskaper:

- God økonomisk forståelse – særlig for styreleder
- Ha kjennskap til organisasjonsteori og styrearbeid
- Være en leder – særlig for styreleder
- Godt humør
- Samarbeidsvillig

Vi tilbyr:

Spennende utfordringer i form av ledelse, strategi og utvikling, personalansvar og et spennende innblikk i Nord-Norges eneste studentavis.

Styret er ulønnet, men man får nye erfaringer og spennende utfordringer som tar seg bra ut på CVen.

Omfang og varighet:

Styreleder – 01.01.2016 – 31.12.2017
Styremedlem – 01.01.2016 – 31.12.2016

Arbeidsted:

Utropia – studentavisa i Tromsø
Universitetet i Tromsø, Hovedgården, 9037 Tromsø

Kontaktperson:

Styreleder Henriette B Jakobsen – styret@utropia.no

Meld din interesse til Styret@utropia.no
emnefeltet merkes "Nytt Utropia-styre"

Klubbmesterskapet i Tromsø

SJAKKSPALTEN

TEKST: Simon Steinnes

Siden 1946 har Tromsø Sjakklubs tradisjonsrike klubbmesterskap blitt arrangert så godt som hvert eneste år med bare ett unntak (1994). I år var det to spillere som endte opp med å skille seg klart ut. Den regjerende klubbmesteren, Håvard Skagseth, ble denne gangen utfordret av det unge stortalentet Tor Fredrik Kaasen, og en runde før slutt hadde Tor Fredrik et halvt poengs ledelse på Håvard. Med seier ville han bli tidenes yngste klubbmester.

Tor Fredrik Kaasen - Amir Keadana

1. d4 Sf6 2. Lg5

Dette løpertrekket er kjent som Trompowsky i åpningsteorien. Blant annet har Simen Agdestein spilt dette mye. Poenget er å gi fra seg løperparet for å påføre motspilleren en svekkelse av bondestrukturen, et tema kjent fra mange åpninger. Amir velger en fortsettelse som unngår dobbelbonden på f7 og f6, men hvit får veldig aktivt spill.

2... e6 3. e4 h6 4. Lxf6 Dxf6 5. Sf3 d6 6. Sbd2 e5 7. c3 c5? Dette svekker mange felter, og tillater en ubehagelig løper-sjakk. Etter dette får hvit klar fordel.

8. Lb5+ Ld7 9. Db3 b6 10. dxe5(?)

Dette er slett ikke et dårlig trekk, men hvit hadde noe

enda sterkere. 10. Dd5!! angriper tårnet på a8, som ikke kan forsvares på noen tilfredsstillende måte. Trekket som ble spilt i partiet vinner også, men ikke like effektivt, og sort kan kjempe videre.

10... dxe5 11. Sc4 a6 12. Lxd7+ Sxd7 13. O-O-O De6 14. Txd7 b5 15. Scxe5 c4 16. Dd1 b4 17. Da4

Her ga sort opp. Med en gang det hvite tårnet flytter på seg, åpner det diagonalen fra dronningen til kongen, og det blir sjakk. Tårnet kan true hva som helst, og stillingen lar seg ikke forsvare.

Dermed spilte det liten rolle at også Håvard Skagseth vant sitt parti. Tor Fredrik endte på 4.5 av 5 mulige poeng, og avga bare en remis mot nettopp Håvard.

I B-gruppa var situasjonen litt annerledes. En runde før slutt hadde Kristian Hansen Schmidt fire strake seire og et helt poengs ledelse ned til en gruppe på tre spillere. Bare en av disse tre, Mathias Schouten, møtte opp til siste runde, og var med det den eneste med teoretiske sjanser til å ta igjen Kristian. Mathias vant sitt parti etter bare få minutter, så Kristian trengte minst remis for å sikre seg udelte første plass i gruppa. Kristian, som på sin side ikke har for vane å spille på remis, vartet opp med et typisk Kristian-parti:

Anniken Vestby - Kristian Hansen Schmidt

1. e4 d5

Skandinavisk forsvar, Kristians førstevalg mot 1.e4. Her er det vanligste å slå bonden med 2. exd5 Dxd5 3. Sc3, og hvit står best. Anniken velger et annet trekk, som tillater sort å opparbeide seg et sterkt sentrum og et visst utviklingsforsprang.

2. Sc3 d4 3. Sd5 c6 4. Sf4 e5 5. Sd3 Ld6 6. Le2 f5 7. f3 f4?

Dette trekket lukker sentrum og gjør hvits tilværelse litt tryggere. Sort står fortsatt litt bedre etter 7...f4, men etter 7...Sf6 er det ikke lett å se hvordan hvit fortsetter utviklingen. Sort har fortsatt press på sentrum, kan rokere i neste trekk og deretter åpne stillingen med fxe4 når han vil, og det hele ser veldig vanskelig ut for hvit.

8. c3 Dh4+ 9. Sf2 Lc5

Prestis. Løperen sikter på feltet f2, og selv om sort bare har to brikker med i angrepet, begynner det allerede å dukke opp matrusler.

10. b4 Lb6 11. Ld3 dxc3 12. De2 Ld4 13. Tb1 Le6 Endelig flere brikker i angrep.

14. a3 b5 15. dxc3 Lxc3+ 16. Ld2 Ld4 17. Tc1 Se7 18. Lc3 O-O?

Det sies at man skal rokere kort så snart man får muligheten til det, men dette trekket gir bort mesteparten av fordelene til sort. 18...Lxc3+ 19. Txc3 a5! var mer nøyaktig, da sort får fart på bøndene på dronningfløyen og utvikler tårnet som står på a8.

De som kjenner Kristians spillestil vet at han ofte har lettere for å skyve på kantbønder enn å rokere, og lar ofte kongen stå i sentrum mens han angriper på begge fløyer. Fra et praktisk ståsted er likevel ikke rokaden et dårlig trekk, da kongen kommer i sikkerhet og tårnet kommer i spill, og sort står fortsatt best.

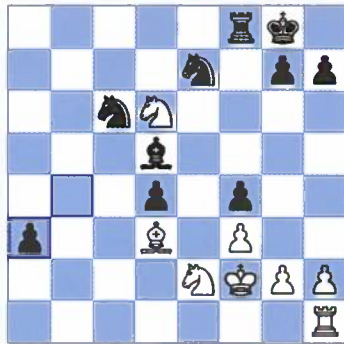
19. Lxd4 exd4 20. Dc2 a5
21. bxa5 Txa5 22. Ta1? c5?
23. Dxc5 Df6? 24. e5 Dg5

Nå er det plutselig hvit som står best, med ideer om h4,

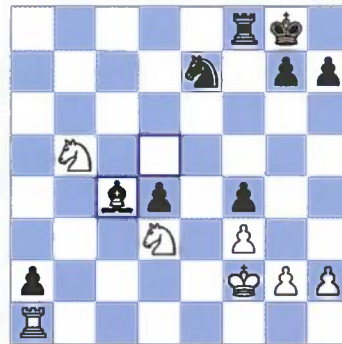
Lxh7+ og kongeangrep, men det varer ikke lenge. Med sitt neste trekk lar hvit sort fullføre utviklingen, og derfra og ut er det ingen tvil om hvem som sitter i førersetet.

25. Kf1? Sbc6 26. Se2 b4!
27. Dd6 Ld5 28. Se4 Dxe5
29. Kf2 Dxd6 30. Sxd6 Txa3
31. Txa3 bxa3

Sort ligger to bønder over, og den ene ser ut til å kunne bli dronning i nærmeste fremtid.

32. Ta1 a2 33. Sc1 Sb4 34. Sb5 Sxd3+ 35. Sxd3 Lc4

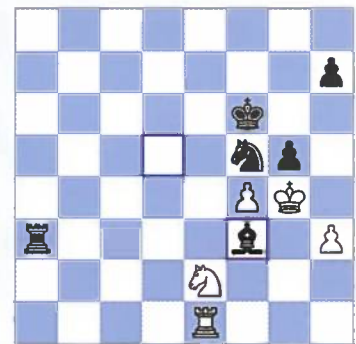

Sort vinner offiser, men gir bort de to bønder i prosessen. Resultatet er en helt symmetrisk stilling hvor sort ligger en løper over, og resten er teknikk:

36. Sxd4 Lxd3 37. Txa2 Kf7 38. Td2 Lg6 39. Se2 Ke6 40. Sd4+ Kf6 41. Te2 Lf7 42. Te4 g5 43. h3 Ld5 44. Te1 Ta8 45. g3 Ta2+ 46. Se2 fxg3+ 47. Kxg3 Sf5+ 48. Kg4 Ta3??

48...h5+ 49. Kxh5 Lxf3# avgjør partiet direkte.

49. f4?? Lf3#

Så ble det likevel matt til slutt, og med det en lykkelig slutt for Kristian, som vant gruppe B veldig overbevisende med 5/5 og et helt poeng ned til nestemann på lista. Den tidligere kafebestyreren ved Café Bodega, kjernen i UiTs sjakkmiljø, kom tilbake til byen for ikke så veldig lenge siden, etter et lengre opphold utenbys. De som frekventerer sjakkbrettene på Café Bodega kan nok forvente å se lignende partier i tiden fremover.

JULEBORD

på ISBJØRN SCENE

Gjør stas på klassen din, kollokviégruppen, studentorganisasjonen eller dine studiekompiser! Vi kan tilby god og variert julemat, samt et koselig og stemningsfullt julebord til STUDENTPRISER. Velkommen til oss!

Ta kontakt med kjøkkensjefen vår på
ronnyk@driv.no eller tlf 950 25 772
for bestilling eller for mere informasjon.

DRIV / STUDENTSAMFUNNET
I TROMSØ

Great potential, weak implementation: Insomnia Festival 2015

FESTIVAL REVIEW

TEXT: Stefanie Singh
PHOTO: Adrian Nysand

Amongst others, the festival programme with the running order was published barely a week before the happening started. Irritating for potential festival visitors who would have needed to travel from further away, especially when being interested in seeing the performance of a very specific act only. Impractical for media representatives who couldn't plan the one and a half weeks of the festival in advance without the programme being published in good time. Not to mention the press accreditations, which were also opened just a week before the festival's kick-off. In the end, it's the English producer and performer Tim Exile who benefits from this highly improvable organisation the most: It's his "Just Press Play" event at "Small Projects" which opens the musical programme of Insomnia on Wednesday (21st October 2015) and still fits into our jam-packed schedule.

For the meanwhile fourteenth time, the festival for electronic music, house and techno, Insomnia, was held in Tromsø. Unfortunately, not everything ran smoothly during the 2015 edition, which took place from 16th to 24th October...

The "Small Projects" house located in Grønnegata 23 is definitely worth a visit, not only because of the regular exhibitions and workshops held there, but also because of its gallery atmosphere. "Just Press Play" is a series of events, talks and performances; a collaboration between Per Martinsen (Mental Overdrive) and the venue "Small Projects", starring Tim Exile that night. The focus is on immediacy and improvisation within the realm of electronic music. The "Small Projects" house is crowded when Tim Exile answers the questions of Per Martinsen and the audience and explains his process of music-making. At the end of the event, he also provides some sounds when he goes behind the mixing console.

This rather relaxed kick-off is followed by three nights, which are packed with a

musical programme, divided between the venues "Studenthuset Driv" and "Verdensteatret". Without any doubt, the last night (Saturday, 24th October 2015) at "Studenthuset Driv" is the busiest. The Swiss-Tibetan artist Aisha Devi, formerly known as Kate Wax, enraptures not only the audience at "Driv Café" but also gains admiration from the other artists performing at Insomnia. Paranoid London make the entire "Driv Hvit" (aka "Isbjørn scene") dance. And the final headliner Octave One from the United States causes movement in the masses at "Driv Stor" (aka "SNN scene") with tracks such as "A Better Tomorrow".

Insomnia is one of the biggest music festivals in Tromsø, and next to the Numusic festival in Stavanger (which didn't take place in 2015) and the Ekkofestival in Bergen, it belongs to the largest and most important festivals for electronic music in Norway. Even if electronic music is usually not your cup of tea, Insomnia is absolutely worth to be experienced once. The vibe and the social cohesion within the community of electronic music are impressive. Nevertheless, there is an urgent need for Insomnia to catch up on its PR skills. If the festival programme with the running order was published in good time, the final Saturday wouldn't have been the only day with a lot of hustle and bustle going on.

No band to celebrate Halloween with

CONCERT REVIEW

TEX: Stefanie Singh & Lyonel Perabo
PHOTO: Adrian Nysand

Instead of collecting sweets, two Utopians collected metal impressions from Enslaved's Halloween concert on 31st October 2015 in Tromsø...

Before "Studenthuset Driv" announced its "Halloween / Oktoberfestkveld" party, Enslaved's concert in the same house seemed to be the only possibility in Tromsø to celebrate Halloween in a bigger and more eccentric way. At least if you are into heavier sounds, and if even your heavier listening habits normally exclude extreme black metal. Accordingly, the small "Isbjørn scene" of "Studenthuset Driv" is completely sold out. Most of the concert visitors are metalheads, though. Only sporadically, one can spot amongst others an "Alice in Wonderland" in the audience, and vocalist and bass player Grutle Kjellson doesn't miss the opportunity to comment on it: It's like being in Italy when seeing all those Halloween outfits as Halloween is an imported Anglo-Saxon tradition and has nothing to do with Norway and its culture. Enslaved, whose lyrics are dealing with the myths and legends of their Nor-

wegian ancestors, are obviously not alone with this opinion as the "Sivertsens kafé" located in the "Rådstua Teaterhus" offered every guest 2% discount on their orders when not wearing a Halloween costume or carrying a pumpkin around.

Like the current album "In Times", the show is opened with "Thurisaz Dreaming", followed amongst others by the very felicitous "Building With Fire" and "Daylight" from the same opus. Especially "Building With Fire" can convince even those who don't consider the guttural vocals of Grutle Kjellson as their cup of tea but appreciate the melodic vocals of keyboardist Herbrand Larsen all the more.

The vocals are extremely fitting throughout the whole show and bring an additional dynamic dimension many extreme metal bands simply don't possess. On the other hand, as

often with "Studenthuset Driv", the bass is grotesquely over-mixed, and while it definitely adds some welcomed heaviness to the band's sound, it also impacts negatively on the more melodious aspect of their music. Guitars, in particular, sometimes feel a bit drowned in bass, which is a pity when considering what great musicians the band's guitarists Arve Isdal and Ivar Bjørnson are. Still, Enslaved's might does not suffer that much all things considered, especially

when the band plays the epic and complex "Ruun" and "Ethica Odini". At the end of the concert, the band gives in for two additional crowd pleasers, the raw, old-school black metal masterpiece "Allfoðr Oðinn" and "Isa", one of their more recent melodic hits. These songs are extremely well-received by the maddened public who go out of their ways to show how enthused - and intoxicated, for some - they are.

Musically and in terms of the performance, Enslaved deliver an absolutely flawless show which even convinces those who usually don't listen to extreme black metal. The only thing that seriously damps the spirits tonight is the venue: As much as we appreciate "Studenthuset Driv" in general, it's not only completely sold out but hopelessly overcrowded. In addition, the level of alcohol seems to be unusually high in the predominantly male audience. So high that the beer often ends up either on the floor or on the other attendees instead of remaining in the plastic cup. Not to mention the non-stop jostle and the stuffy air that forces one to repeatedly leave the venue during the concert in order to get some fresh air. At least the entrance to the "Isbjørn scene" hall was relocated next to the stage tonight. If it wasn't for this exception, one would have been forced to leave the concert in the middle.

All things considered, though, Enslaved's Halloween concert is nothing short of a Roman triumph. Selling out the "Isbjørn scene" is something not every metal band can do in our little town and something that the five southerners can definitely be proud of. This performance is also wonderfully at odds with their 2011 concert at the outdoor pop festival Døgnvill where they played in front of a crowd of a few dozen weirded-out onlookers while some reality TV star was butchering his soundcheck. Let us hope that this great gig will lead the way for more quality metal concerts in this little far out and isolated town that is Tromsø.

Two loads of Rock'n'Roll with Kindred Fever in Tromsø

CONCERT REVIEW

TEXT: Stefanie Singh
PHOTO: Adrian Nysand

Post-punk revival, garage rock revival, new rock revolution: There are various terms for the musical wave in the early 2000s, which let numerous bands like The Strokes, The Vines, The Hives and The White Stripes break through into the mainstream, and perhaps this was also the last true Rock'n'Roll hype one could witness, thanks to music television (which still lived up to its name back then). And, oh boy, how time flies: It all happened nearly 15 years ago!

If you look at the year of birth of Jarle Langåker and Linn Sofie Hagen Olsen (both born in 1990), it's quite realistic to assume that the duo behind Kindred Fever has been musically influenced by that very wave. With songs like "Women Are Witches", "Ready to Die" and "Grim Reaper", Kindred Fever could have gotten on the gravy train back then. Now, almost 15 years later, they perform these three songs first in Tromsø's only record store "Backbeat - Kaffe & Vinyl". The duo from Karmøy / Haugesund couldn't have chosen a more perfect location for their acoustic mini concert and the signing session for their brand new album "Sabre-Toothed Model Youth", since the vinyls in "Backbeat" represent the same as their music: Something real, something authentic and something with constancy and history that never really goes out of fashion, but rather dominates the musical trends from time to time. When the acoustic set starts at 6 p.m., "Backbeat" is bursting at the seams. The very likeable singer and guitarist Jarle interacts non-stop with the audience and infects it with high spirits while Linn Sofie can be considered as one of the most attractive female drummers in Rock'n'Roll: Hot like Shakira on the one hand, mercilessly torturing the drum kid on the other.

With not only one, but two gigs, Kindred Fever honoured Tromsø on 9th October 2015...

All the more, it's surprising to see that the actual concert four hours later turns out to be a very poorly attended event. Around the same number of people who celebrated the release of "Sabre-Toothed Model Youth" at "Backbeat" are in the small "Isbjørn scene" hall of "Studenthuset Driv", but what makes "Backbeat" look crammed results in a pretty empty venue here, and the reason for this emptiness remains unclear until the very end. Maybe it was due to the concert posters since they stated the correct date but the wrong weekday (Saturday instead of Friday). In any case, it can't be based on the live qualities: Jarle walks repeatedly into the audience while playing his guitar and doesn't miss a single opportunity to win favour with the few concert visitors, while Linn Sofie serves alternatively the drums and the trumpet. At some point, Jarle is even standing on the bar counter, enjoying a shot of liquor.

The setlist is dominated by tracks from the new record "Sabre-Toothed Model Youth", such as "Grim Reaper", "Soul Digger" and the current double-single "Deviled Eggs And A Box Of Blood / Machine", but also compositions from the first two albums "Tabula Rasa" and "Women Are Witches" like "Come Undone" and "Ready To Die" are performed.

Kindred Fever deliver a show full of Rock'n'Roll and entertainment, and the ticket prices up to 185 NOK per person are absolutely moderate, so it's hard to find any other explanation than the misprinted concert posters why one of the most promising Rock'n'Roll acts from Norway would fill up a record store with a short acoustic set but not the venue of the actual concert. Judging by the two gigs today, Kindred Fever would have deserved a completely sold-out show - in the big "SNN scene" hall of "Studenthuset Driv".

The Stadium Rockers and the Watering Hole

CONCERT REVIEW

TEXT: Lyonel Perabo
 PHOTO: Linnea Nordström

When a hugely popular band takes over a dingy pub, awesomeness ensues

At this point, VIOLET ROAD is probably the biggest North-Norwegian band out there and one of the most popular bands in the whole country. They've gotten so big in fact, that most of their concerts have to take place on huge outdoor stages, most often during the occasion of summer festivals. Not this time though: the guys of VIOLET ROAD wanted to deliver something special and they sure did: taking advantage of the re-opening of one Tromsø's most historic pubs, Prelaten, they took over the stage for two consecutive evenings in early October and gave a most exquisite performance.

Blending in old classics and newer favorites, the band revisited their entire back-catalogue and even played two songs off of their little-known self-released first album Letters. What made this intimate

concert really intimate though, was everything that happened in between the songs; the band members explained the origin of some songs, made jokes about others and were overall very entertaining. Even though probably about half the duration of the whole concert was made up of these 'in-between' segments, they never felt boring or forced. If they wanted to, these guys could change gear and turn into stand-up comedians in no time!

Musically speaking, the band members distinguished themselves by re-arranging most of their old songs, which only made the whole experience even more exciting. They were even kind enough to play some of the songs which are going to come out on their brand new album sometime early next year and those fit very well into the whole set. As usual, the

band performed their circus-like bass-solo medley, which was even more impressive than usual, with four members out of five actually playing the bass at the same time. How do these guys come up with ideas like that? Still, the best moment of the evening was its ending when VIOLET ROAD performed their good old cover of the Cure song 'Friday' but also, unexpectedly enough, 'We Owe it to the Night' which is one of their very best songs.

All in all, the quintet made quite an impression on an audience which was already conquered by them a long time ago, which in itself, is also a meaningful feat. The band proved that far from becoming Rock dinosaurs, VIOLET ROAD is still the same band of goofy northerners with funny hats, which we have always known.

SUBTERRANEAN RITUAL

TEXT: Lyonel Perabo

PHOTO: Press

A gang of low-life punks who call themselves REPTILE MASTER have released their very first LP. It ain't pretty to look at, and it's even gloomier to feed into your ears. This issue, Utopia attempts to tame this scaly and uncompromising beast.

Few people outside of Norway, and especially outside of Tromsø know REPTILE MASTER. This however, is likely to change pretty soon as the quintet has recently released their very first album, 'In the Light of a Sinking Sun'. While for the longest time the band was extremely secretive about their immoral activities and didn't even release as much as a single picture of their ugly mugs to the public, their recent signing with Tromsø's very own record Label, Blues for the Red Sun, has almost managed to turn them into public figures; figures of infamy that is.

REPTILE MASTER, as it is now known, was formed about three years back by a couple of wretched individuals who felt like the world was doing too well and was urgently lacking in the departments of sorrow, terror, and musical violence. Establishing the band took some time. Despite the fact that several of these individuals had previous experience in music, none had attempted something of the scope of their new project. This new entity, (un)hallowed by the name of REPTILE MASTER was indeed conceived both on the metaphysical and musical level. If some pick up a guitar in the

hope of picking up some chicks, such a thought never occurred in the (collective) mind of the quintet; indeed, upon listening to their music, most evolved humanoids -females included- would have no choice but to flee the scene, never again to meet such repulsive aural waves.

Deep down, it is all very simple and boils down to one thing: REPTILE MASTER is scary, but not in an entertaining Alice Cooper/Blackie Lawless kind of way, instead, the band's music manages to make you both physically and psycho-

logically sick. Yes, if 'In the Light of a Sinking Sun' had to be summed up in one single word it would be this: sickness. Even someone who has been listening to so-called 'extreme music' for a long time could not actually 'enjoy' the music engraved on this LP. Everything on it has been crafted in an intricate and cunningly sadistic way in order to evoke feelings of utter despair, hopelessness, and abandon. Listening to this album again and again, it is clear as day that the band has invested a lot of time in this record and managed to erase the last shards of humanity that it might have once contained. What we're left with is a swarthy mess of clutched strings, maddened howls, and crushing rhythm spanning six long and heinous songs.

Informed by the bleak subject matter of witch-processes and obscurantism, 'In the Light of a Sinking Sun' is one of the most oddly atmospheric records to hit the shelves as of late. Even if the band has managed to somewhat tone-down

their extremist propensity to get lost in endless loops of droning noise, the whole album still feels very much like a sonic maze, where it is easy to get lost from song to song. This feeling of absolute disorientation is helped by clever and smooth transitions, which really make the whole album flow like one long deranged song. In fact, REPTILE MASTER's first LP might very well not be a record at all, instead, the experience of it feels more like a aural film, a story told from start to finish, where the hero is already dead in the beginning and his decayed corpse is cast to the bottom of a nameless grave at the end.

In all honesty, 'In the Light of the Sinking Sun' is one hell of a challenging album. It is the textbook definition of 'music that's not for everybody'. Most people will simply not be able to go through one sitting of this audio monstrosity and have enough lucidity to want to listen to it again. The least-likely to lose their sanity after encountering this album might be aficio-

nados of really crass Noise, Metal, and Post-Rock. Still, even if the band uses elements from these aforementioned genres, the quintet evolves in its very own sonic and intellectual dimension, far from the pretentiousness of many so-called 'avant-garde' or 'experimental' outfits. REPTILE MASTER simply doesn't want your love, your hype, or your support. Their whole existence feel strangely connected to higher ideals of unspeakable foulness as if they were driven to such musical extremism by an uncanny calling... One thing is certain in any case, the five wretched souls behind the band are driven by something bigger than themselves, bigger than you and which can scarcely be contained within the limits of music itself. Consequently, their creations should be handled with care, lest it contaminate innocents with the very hate for life and light itself which is, for true believers, both the worst of curses and the sweetest of benedictions. Never stop the madness and bow before your new and eternal master.

BLI FRIVILLIG PÅ DRIV

JOBBER I SIKKERHET, BAR, TEKNISK, VERTSKAP, PR ELLER BLI MED I EN AV VÅRE KULTURGRUPPER! SE DRIV.NO ELLER SENS SEND "BLIMED+NAVN" TIL NR: 2401 SÅ TAR VI KONTAKT. VI SES!

ARTIST: Barbe-Q-Barbies
ALBUM: Driven
RECORD LABEL: Sound Of Finland
RATING: 5/6

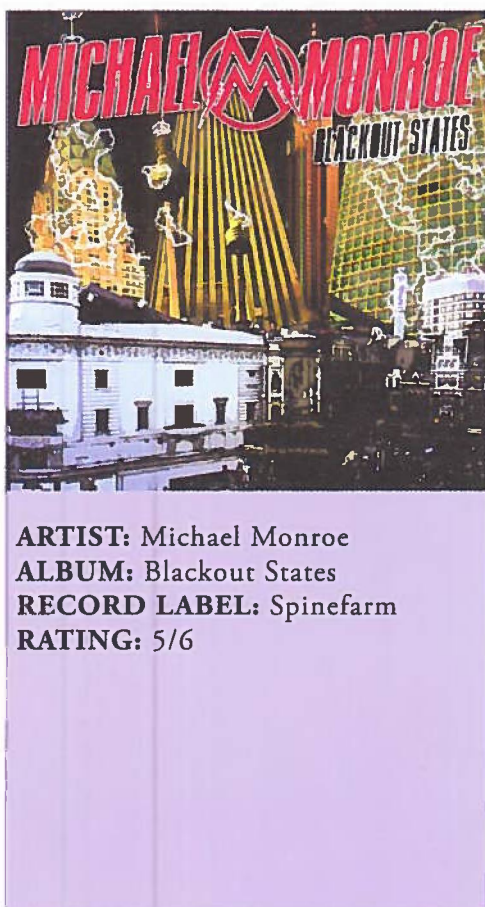
Heavier than ever and ready for the final breakthrough

TEXT: Stefanie Singh

Hard to believe, but true: The Barbe-Q-Barbies are in the Rock'n'Roll business for almost 15 years now. Hailing from Finland's capital Helsinki, the five "femme fatales" Niki Rock (Vocals), Kaisa (Guitar), Ekkis (Guitar), Niina (Drums) and Minttu (Bass) released their long awaited debut album "All Over You" in October 2010. Two and a half years later, the more radio-friendly "Breaking All The Rules" followed. Now, another two and a half years later, the third opus "Driven" hits the record stores, and it was unpredictable whether Finland's hottest girl rock band would continue to walk the path of more radio airplay and thus towards the alleged masses, or go "back to the rockier roots". Well, the good news is that they have opted for the latter. And the even better news is that "Driven" is even heavier than the very felicitous debut "All Over You".

Already the opener "Babylon" is quite a rock smasher and was wisely chosen as the first single release, followed by "Under My Skin". The third and brand new single release is "Stone Cold". While listening to this song, you can here and there imagine quite well how Guns N' Roses frontman Axl Rose would interpret it. That's quite an achievement because the AC/DC sound in songs like "Queen Deadly" accompanies the Barbe-Q-Barbies already since their debut.

With "Driven", Niki Rock & Co. have clearly opted for the rockier path en route to the final breakthrough, and that's a good thing. The majority of the audience at live concerts consists anyway of male metalheads and not of little girls. Norway's capital Oslo already had the pleasure. In Tromsø, you can at least order "Driven" easily via "Backbeat - Kaffe & Vinyl".

ARTIST: Michael Monroe
ALBUM: Blackout States
RECORD LABEL: Spinefarm
RATING: 5/6

Rockier and heavier against the death of Rock'n'Roll

TEXT: Stefanie Singh

Michael Monroe is the ultimate living rock legend from Finland, and that's not only based on the fame he gained as the former frontman of the glam rock icons Hanoi Rocks. As a solo artist, he released numerous successful albums with the band named after him, and although it feels like "Horns And Halos" was released just yesterday, its successor "Blackout States" already hit the record stores.

Musically, "Horns And Halos" seemed to be influenced by Backyard Babies guitarist Dregen, who was a part of the Michael Monroe Band at the time of the recordings. This resulted - to my personal delight - in a rockier and heavier sound. Although Dregen left the band a while ago, the "Dregen sound" was retained on "Blackout States". Some songs remind strongly of tracks from the previous album, like "R.L.F." resembles "Soul Surrender". Nevertheless, both tracks are picture-perfect punk rock smashers.

A very special composition is "Under The Northern Lights", written by Dee Dee Ramone (The Ramones) who wanted Michael Monroe to do the song since he is from Finland. Just listen when "the grey Finnish sky" is mentioned. Now, thirteen years after his death, Dee Dee's wish has come true. Furthermore, "Blackout States" takes a firm stand on topics such as the gentrification of London's Denmark Street ("Dead Hearts On Denmark Street").

All in all, "Blackout States" continues with the sound initiated by "Horns And Halos", and it's perceived as "a tribute to all the great, authentic Rock'n'Roll throughout the years. We're still doing our best to help keep it alive and well." Well, this goal has been attained, and who wants to keep the Rock'n'Roll in Tromsø alive can order "Blackout States" easily via "Backbeat - Kaffe & Vinyl".

ARTIST: Kindred Fever
ALBUM: Sabre-Toothed Model Youth
RECORD LABEL: Sony Music Norway
RATING: 5/6

The revival of the garage rock revival

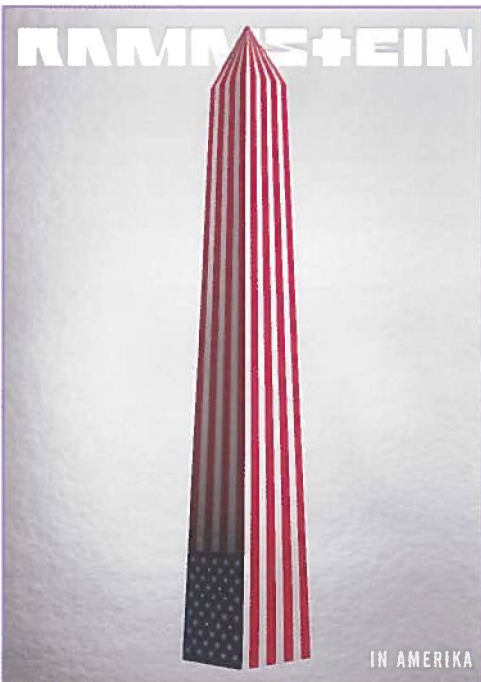
TEXT: Stefanie Singh

If you look at the year of birth of Jarle Langåker and Linn Sofie Hagen Olsen (both born in 1990), it's quite realistic to assume that the duo behind Kindred Fever has been musically influenced by the garage rock revival in the early 2000s and bands such as The Hives and The White Stripes. Also in Kindred Fever, it's the lady taking a seat behind the drums while the man serves the microphone and the guitar, yet you would wrong them if you reduced them to their similarities to The White Stripes.

After "Tabula Rasa" and "Ready To Die", "Sabre-Toothed Model Youth" is the third album release by the duo from Karmøy / Haugesund, and while the opener "The Automator" might give a false first impression of Kindred Fever's music due to Jarle's screaming parts, the al-

bum starts to spread its charm just with the following "Machine". The tracklist is pretty much the opposite of what one would call plain-coloured. The sound is continuously dark, but the single songs like "Skeleton Home" with its beautiful trumpet parts by Linn Sofie, the catchy "Grim Reaper" in true garage rock revival style, which reminds slightly of The Hives' "Hate To Say I Told You So" and "Interlude I (For Love)" with its whiff of Rob Dougan's "Clubbed To Death" are outstanding.

Just recently, Kindred Fever presented "Sabre-Toothed Model Youth" both acoustically and electrically in Tromsø, and who likes nostalgia, not only in terms of music, but also when it comes to recording mediums: The brand new opus has been released on vinyl only.

ARTIST: Rammstein
ALBUM: In Amerika (DVD)
RECORD LABEL:
 Universal Music Group
RATING: 6/6

Ten years of waiting has paid off

TEXT: Yeonwoo Baik

One morning in 2010, a man from London Record heard a girl saying to a waiter in a hotel in New Jersey, that she was feeling great because she was going to see Rammstein in Madison Square Garden that night. The man asked, "Did I just hear you say that you're going to see Rammstein tonight?", and the girl answered, "You better believe it, man! I've been waiting 10 years for this." It was the day when Rammstein was having their concert in United States in 10 years.

And surely Rammstein did not disappoint the girl. The condition of the members, and the equipments for the concert which are the essential parts of Rammstein concerts, seemed to be all in the perfect state. The performance and showmanship was also perfect that the concert felt nearly sublime. No funny moments or bloopers. The live show at Madison Square Garden was indeed one of the most perfect shows that Rammstein has ever had, and here is the DVD for those who could not witness the show live. The first half of the concert contains a lot of songs from their latest release, "Liebe ist für alle da", and

then their classics such as "Du riechst so gut", "Du hast", and "Ich will" slowly come out.

The 20-minute making film of "Liebe ist für alle da" in the second DVD feels a bit redundant since a lot of scenes from the film are also featured in the two-hour documentary contained in the DVD. The documentary is a great work, tracing back the relationship with Rammstein and United States that has started long before Rammstein officially had its debut.

The Madison Square Garden show is certainly worth being kept in your shelf and watched forever. And do not miss the extensive video footages and photos of the members from the old days in the documentary, and the long interviews whose topics range from their retrospection of the past to the their philosophy of today. The DVD is an absolute recommendation not only for those who are already Rammstein fans, but also for those who just have become interested in Rammstein but do not know where to start.

A Spectacle of the *Bond* Kind

TEXT: Sophie Scotter

PHOTO: Press

DIRECTOR: Sam Mendes

RELEASE DATE: October 26, 2015

RATING: 8/10

Director Sam Mendes has done it again. "Spectre" ticked all the Bond boxes, from high speed car chases to dry Martinis and a striking bond girl effortlessly portrayed by French actress Léa Seydoux (of 'Mission Impossible: Ghost Protocol' and Ridley Scott's 'Robin Hood'). A new selection of brilliant actors and actresses surrounded a central cast that more than established themselves in 2012's "Skyfall". With scenery of epic proportions and its fair share of planes, trains and automobiles, Spectre was a fast-paced thrill ride that left the audience feeling suitably exhilarated and exhausted.

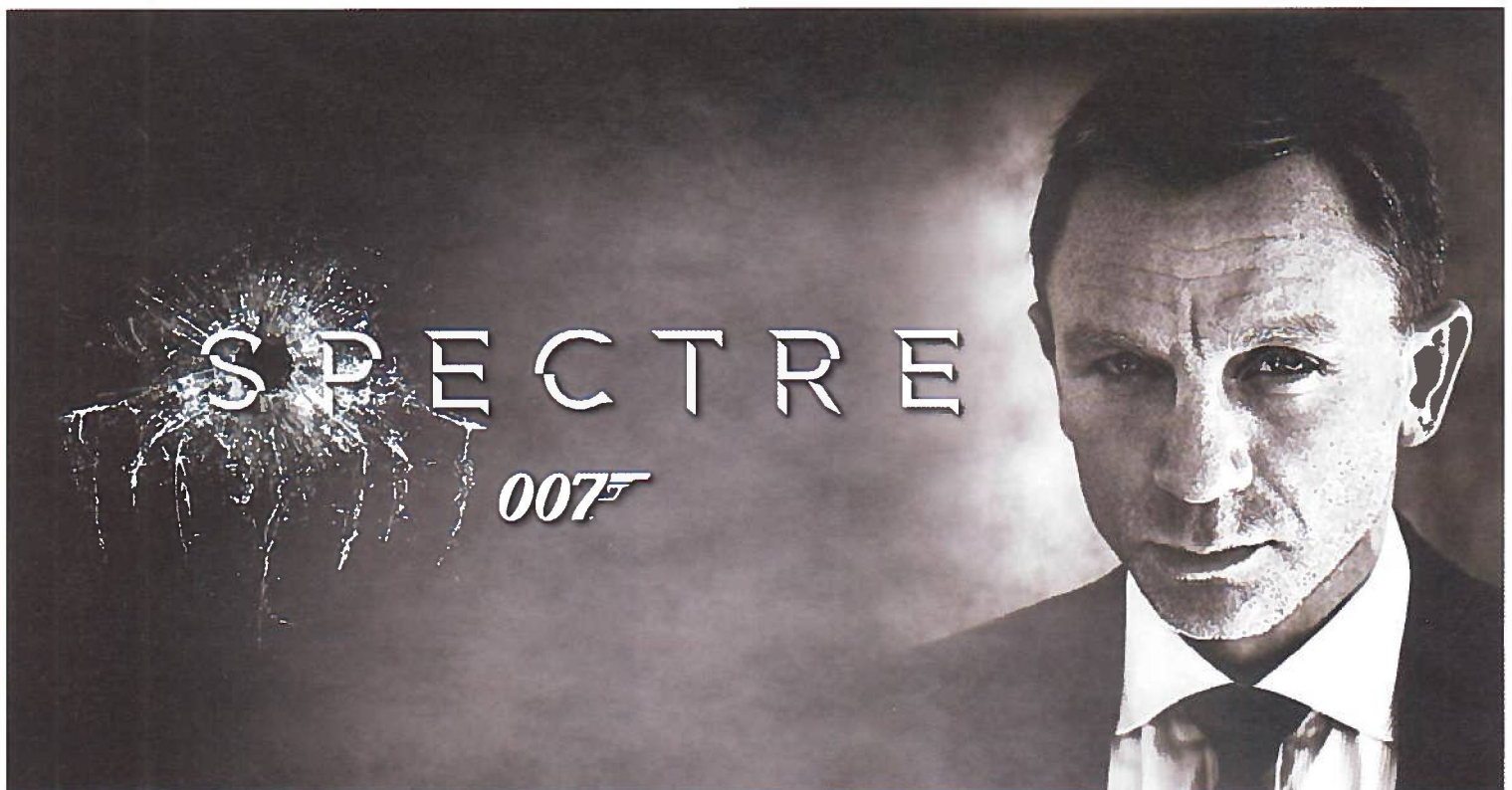
Sam Smith's theme song took on a new dimension when combined with the typical 'Bond' opening graphics, and proved to be a lot more satisfying than at its first release, when Smith did not quite have the anticipated impact. However, the opening graphics themselves were more detached from the plot than usual, giving little else away besides the obvious reference to the

key organisation. Mendes cut no corners in terms of special effects either: the new Aston Martin DB10 bursting on to the scene in a high speed car chase along the banks of the Tiber in Rome, brimming with all the gadgets we expect from the fresh-faced Q. Overall, the stunt artistry didn't fail to impress, and although the opening scene started off a little too comical, helicopter acrobatics over Mexico City's centre certainly made up for it. Credit must also be given to the fantastic range of costumes worn by extras in the 'Day of the Dead' parade through Mexico City, which succeeded in setting up a rather 'devil may care' atmosphere typical of Bond movies in general.

As with Skyfall, Mendes has seamlessly merged the traditional structure of a Bond movie with a darker thread once again – retaining the exploding watches and ejector seats whilst starting to expose the fragility of the central character. However, there are aspects of Craig's Bond

that differ perhaps a little too much from his predecessors. After Skyfall drew the story in a much more personal direction, Bond's character has darkened somewhat, and although Craig moulds to the character impeccably, he dampens the charisma of the mischievous Bond we have grown to love. Furthermore, despite being characteristically crazy-eyed and unnervingly calm, nemesis Franz Oberhauser (Christoph Waltz) did not give the same chills as Javier Bardem's villain in Skyfall. I would like to have seen more difficulty in the relationship between the two characters given the build-up of mystery in the first half of the movie.

Although there were several plot gaps that could have been more detailed, there's no denying that the entire audience was perched firmly on the edge of their seats throughout the film. This highly anticipated release more than lived up to expectations, and Spectre was another superb cinematic spectacle of the Bond kind.

THE EASY- PEASY COOKIES

FOOD COLUMN

TEXT AND PHOTO: Boyka Todorova

Do you remember the magical smell of freshly baked cookies from your childhood? Sadly, because it can be time-consuming to make them, we often just buy sweets from the shop instead. We like easy things with great results. This is why we present to you this extremely easy recipe for absolutely marvelous cookies!

Recipe

- 1 Chop the nuts into really small pieces. If you are too lazy to put in the effort - you can of course cut them less-precisely!
- 2 Whisk up the egg whites until they look like smooth snow.
- 3 Add the nuts to the egg whites together with the sugar, and stir.
- 4 Line your baking tray with baking parchment and, using a tea spoon, place small piles of the mixture next to one another. Keep in mind they will become larger whilst baking, so leave sufficient space between them to allow for this.
- 5 Bake in the oven at 180°C, until they are golden brown.

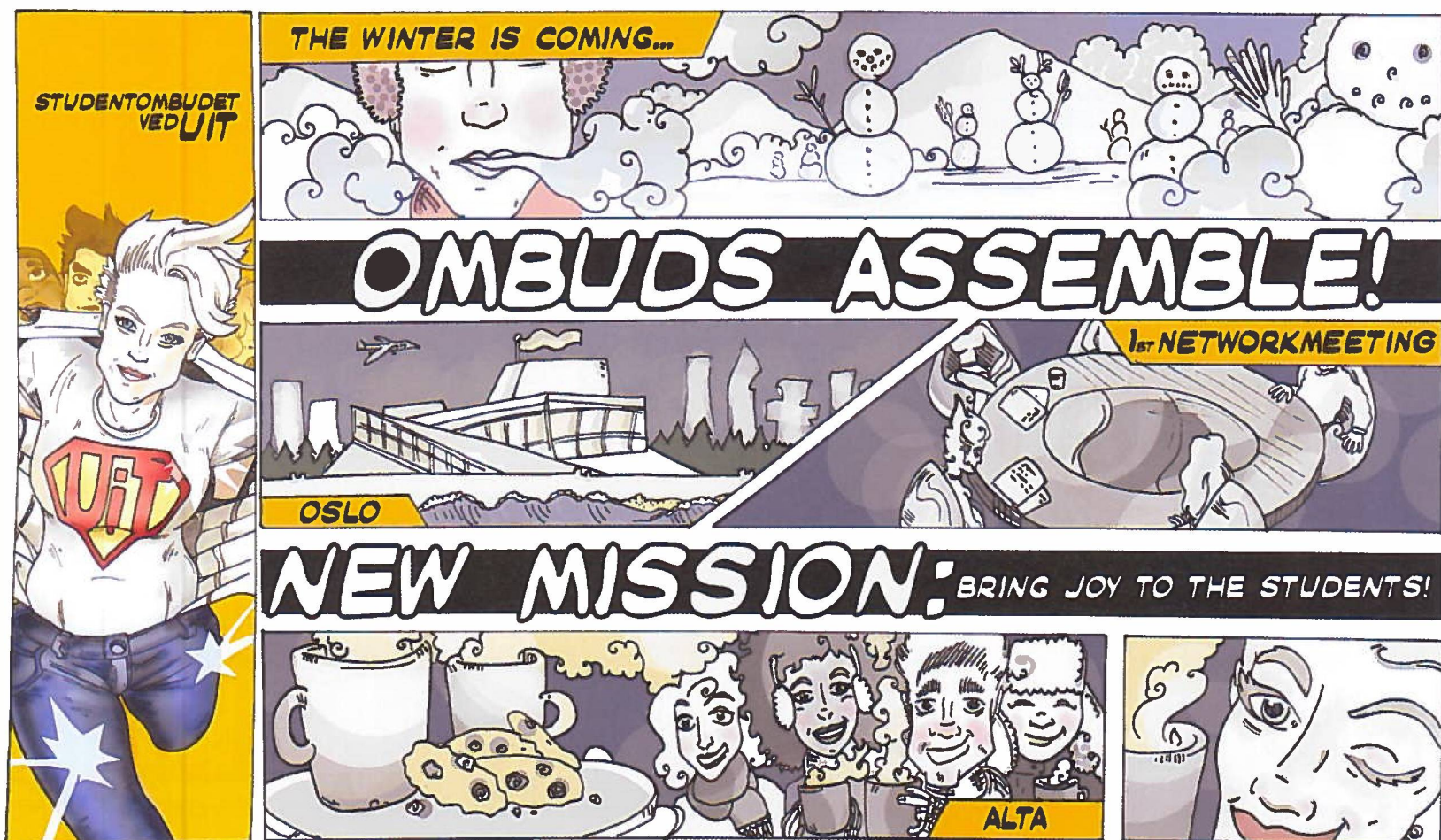
Voilà! You have amazing cookies and your home smells wonderfully tasty!

Ingredients:

- ◊ 3 egg whites
- ◊ 250g nuts (walnuts, almonds or hazelnuts, the choice is yours)
- ◊ 250g sugar

What the Studentombudet has done in October

Illustrasjon: Mat Mot

Utroscope

Aries: The only useful thing you're able to do in November is grow a moustache in support of the famous 'Movember' movement. Even if you're a girl, this is still the only useful thing expected from you this month.

Taurus: It is said that after dark times there always comes a sunrise. But remember, we're above the polar circle and it's winter. So this month I advise you to hope for nothing.

Gemini: Life in November will be stable. Terrible, because shit will constantly head in your direction, but stable all the same.

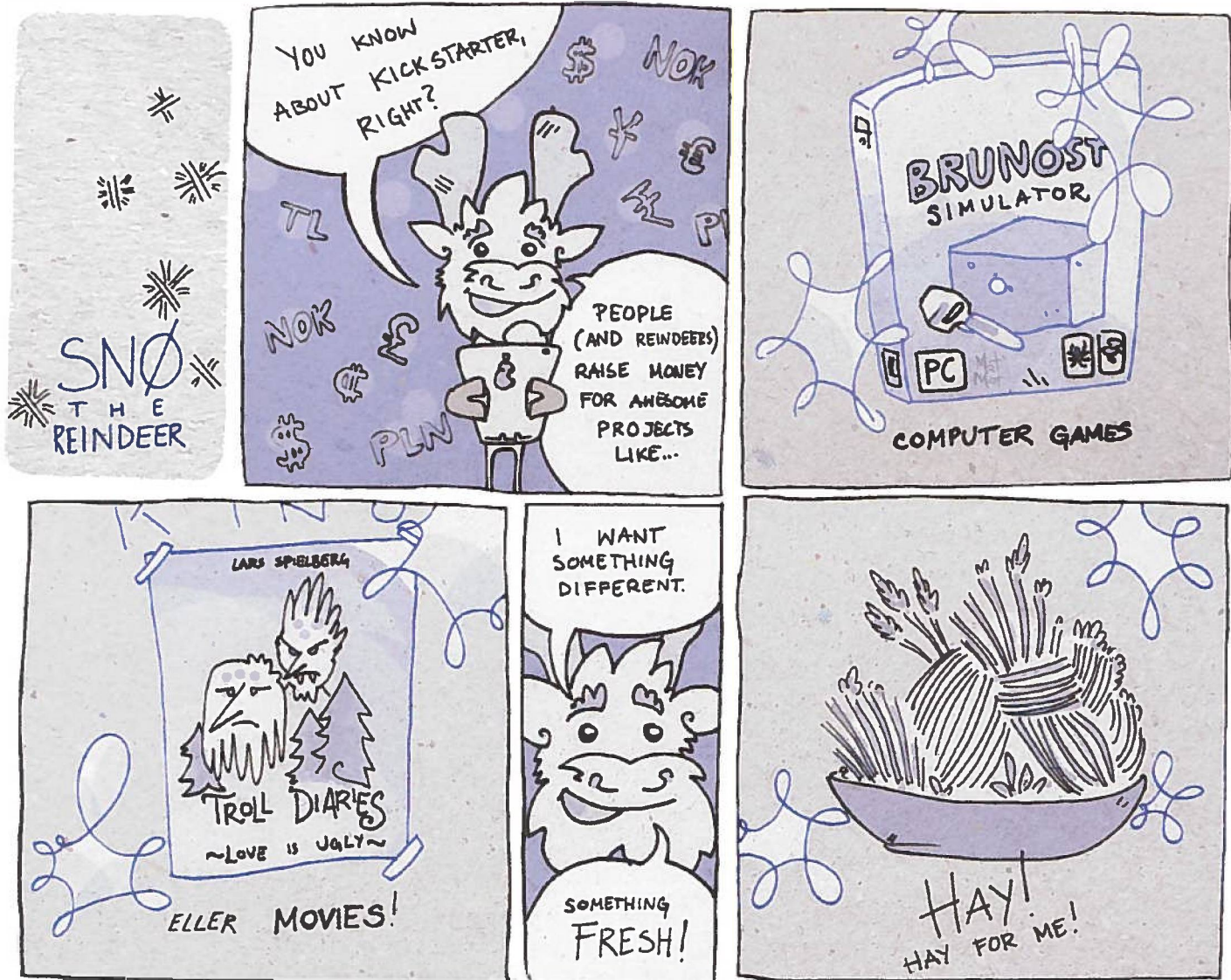
Cancer: If you want to feel that some people do indeed care for you, forget to pay your bills. That way you'll definitely get a lot of attention and a lot of messages.

Leo: This month you will get a surprising offer from a good-looking person of the opposite sex. Unfortunately it won't be more than an offer to sign up for Greenpeace.

Virgo: This month you will succeed in uniting people around yourself. They'll be united by a common desire to kick your ass.

Illustrasjon: Mat Mot

Tekst: Anastasia Ivanovna Zaytseva, Illustrasjon: Boyka Todorova, Kolorist: Kisrael Elementum

Libra: You are catching the autumn trend. Sadly the trend is to be extremely poor.

Capricorn: Roses are red, violets are blue, your life this month will be boring... and I don't feel sorry for you.

Scorpio: This month you ought to sleep more. Not only is it good for your health, but it means people will have fewer chances to meet you.

Aquarius: November is a good time to plan a post-exam vacation. This is a good time to go away but sadly it's no concern of yours, since you have no money left to travel with.

Sagittarius: This month you will impress others with the way you look. However, people will wonder if you forgot to remove your scary Halloween costume.

Pisces: This month you will always feel the need to take a nap. A nap that is likely to last for at least 40 hours.

*Bildespesial:
"Nordlysets Magi"*

FOTO: Geir-Inge Buschmann

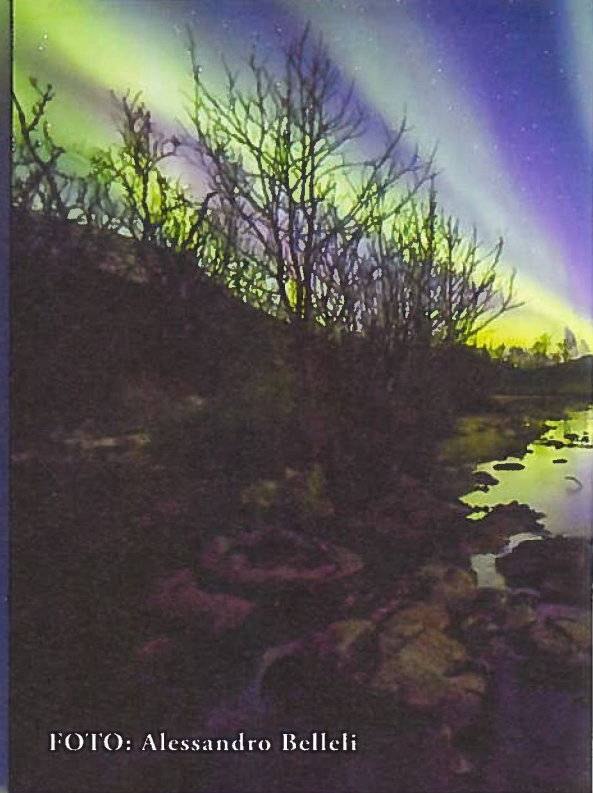

FOTO: Alessandro Belleli

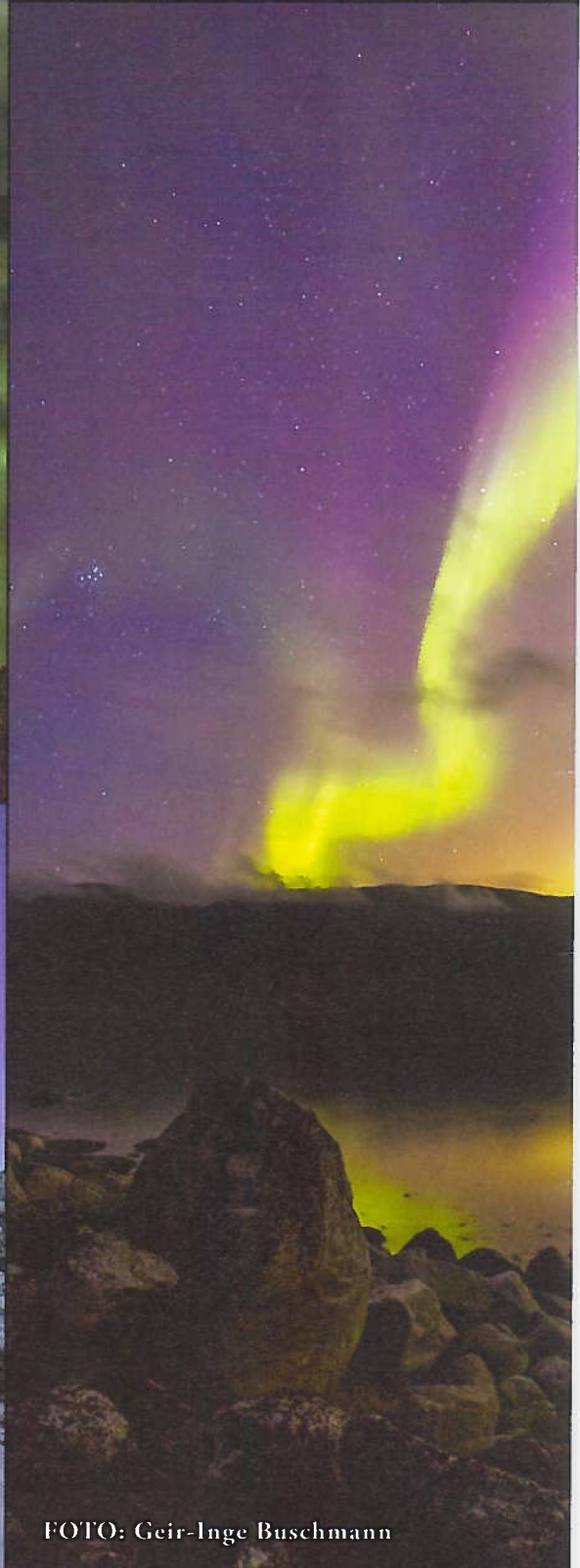

FOTO: Geir-Inge Buschmann

FOTO: Geir-Inge Buschmann

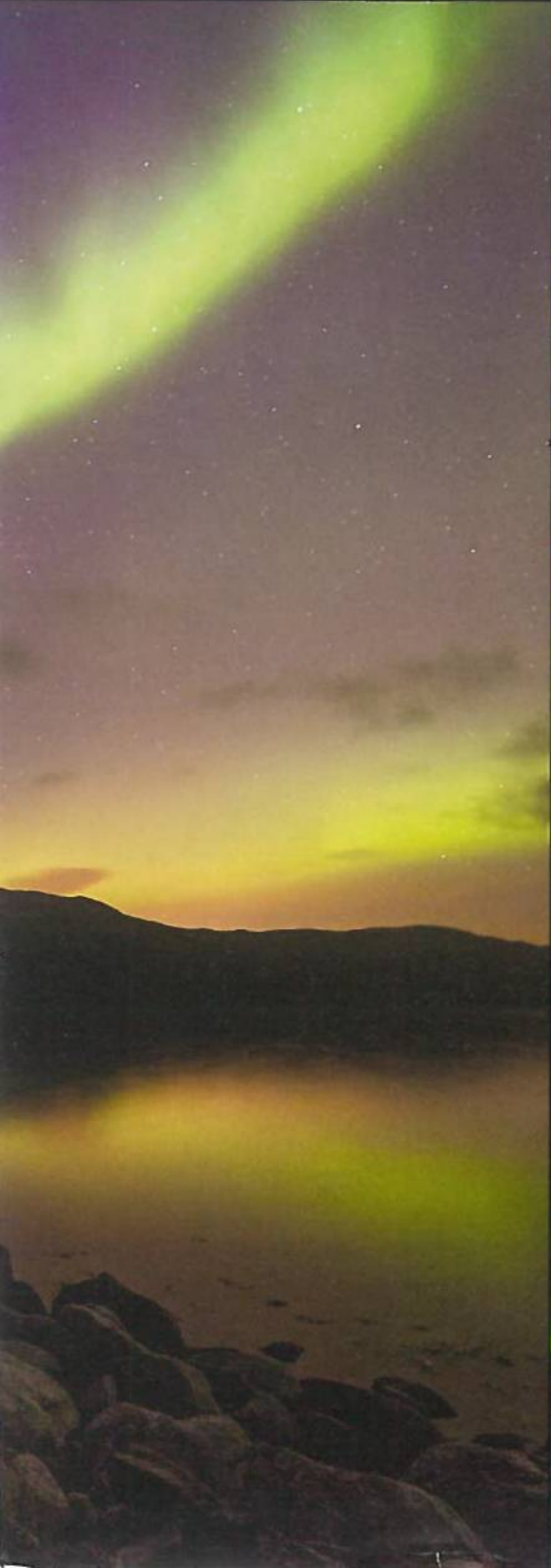

FOTO: Geir-Inge Buschmann

FOTO: Geir-Inge Buschmann

Dette kunne vært din annonse.

Ta kontakt og finn ut om vårt annonsetilbud.

redaksjon@utropia.no